YENİ ŞİİRLER

1958

VARLIK YAYINLARI

YENİ ŞİİRLER 1958

YENİ ŞİİRLER
1958

VARLIK YAYINEVİ
Ankara Caddesi, İstanbul

Varlık Yayınları, sayı 553
İstanbulda Ekin Basımevinde basılmıştır.
Aralık, 1957

GİZLİ SEVDA

Senin gözlerinden öyle acı
Bir ışık geçer ki bazan..
Melek mi, şeytan mı belli olmaz,
Bekler pusularda uzaktan.

Senin ellerin öyle nârin
Bulutlar gibi yüzsün varsın.
Takıp pençeni yüreğime
Baştan başa yırtarsın.

Masallarda iki tel birbirine
Sürtülürse yardıma devler koşar.
Senin saçların öyle gür ki
Rüzgâr esse kıyamet kopar.

Alıp başımı delicesine
Kaçmak isterim nere olursa olsun,
Tutarsın devler gibi yolumu
Ne yana koşsam durdurursun.

Cahit KÜLEBİ

SÖZ

Bana öyle bir şey söyle ki
Kıldan ince aralığında bile uykularımın
Yüzsün dursun düşüncemin yüzeyinde
İçtiğim su
Yediğim ekmek gibi bir şey
Diyelim ki bıktım usandım içime sıkıntılar geldi
Tam kurtulduğuma inanmışken
Zehir gibi çöksün içime
Öyle bir şey söyle ki bana

Sabahattin Kudret AKSAL

★

KARLI DAĞDAKİ GÖMÜ

Düş gebe kaldı birleşilmemiş geceden,
Bilinç altı deniz, ağrıyordu dalgalar,
Kızaran elmaların parıltısından kaçamak,
Şafak ışığı indi düşün yatağına.

Nur topu bir aşk yuvarlandı tepelerden,
Büyüdü kar yuvarları anıları sürükleyip,
Mavi suların aktığı vadilerde eridiğinde çığ,
Duramaz oldu, bırakıp gitti oraları.

Gömü oradaydı, gizli türküsü duyuların,
Biliyordu oradaydı, evreni yöneten iç güdü,
Haydin dedi öyleyse hazır mısın dağ yoluna,
Yitirmeye hazır mısın düşlerini altınını.

Ne kaldı o düşten söyle, yola çıkarken, öncü aşk,
Bir ses anılıyorum karlı tepeleri ısıtan seslenince,
Vuran kırağıdır dallarına kırağının türküsü,
Kar güneşinde yanakları yanan İzoldenin sesi.

Çimenler var mıydı? Güzel ayaklarının bastığı
Vardı, yer yer, kar bahçelerini delen çimenler,
Yürüdüğünü duyuyorum, bir de seslendiğini,
Yeşil güller fışkırıyordu bir de yalanım yok.

Sesi duyuyor musun? Duyuyorum. O geceden,
Sesi kar denizinden geliyor, çıksak çıksak,
Bak o kayayı anılıyorum, o kayaya varsak,
Kayanın üzerinde gölgesi ince geyik!

Yeşil gözlü kar bölgesinde, çimenleri tanıdın mı
O çimenler! Ayaklarının tazeliği, kar sıcak,
Ses geliyor, derin deniz dibi gel diyor,
Bildim bizim kayamız, o kaya, gömü orda!

Tabutu tanıdın mı? Aç! Sarı gül giysisi,
Tatlı İzolde, çıkarıp çıkarıp öptüğüm milyon çarpı,
Tanıyorum biliyorum oraya ben gömdüm,
Tâ kendisi, düşümdeki dağ o dağ,
Ölü, o güzel ölü!

Ceyhun Atuf KANSU

TURUNÇGİLLER ÇİÇEKTEYKEN

Bu sabahlar yok mu, bu sabahlar
Her gün yeniden
Kumru sesiyle uyandığın;
"— Çok şükür sağım," dedirten.
Ve erkenden
Çıkmak için sokağa tekrar
Güvey gibi giyinip kuşandığın,
Yeni başlamış aşka benzeyen
Sarhoş eden rakı gibi,
Sesin, sevincin, sevginle dolan;
Bu hayırlı, uğurlu sabahlar
Bu aydınlık, nurlu sabahlar...

Bu sabahlar yok mu, bu sabahlar;
Geceyle gündüzün değiştiği an
Tomurcukları bir bir açan,
Düşündüren yolculukları...
Bütün dünyada şarkı gibi,
"Affı umumî" gibi kalbi titreten
Bu hayırlı, uğurlu sabahlar
Ve sen;
Tarsusta, Mersinde, Antalyadasın...

Tarsusta Mersinde Antalyada
Turunçgiller çiçekteyken;
Kanın damarlarında yıllanmış şarap,
Yumruk kadar yüreğinde dev gibi sevda
Hafiften bir de yağmur yağdı mı
Durabilir misin?..
Ne "DÜNYA NİMETLERİ" ne de "İLYADA"
Hiçbir kitap... Hiçbir kitap...
Tutamaz seni bu havada...

Bu sabahlar yok mu, bu sabahlar
Taburcu eder hasta adamı
Yeni baştan hayata salar...

Hasan ŞİMŞEK

★

ALIN ATINIZI

Baylar alın atınızı
Ben yaya gideceğim
Canımın ışığında
Sızlamıyacak yollar

Baylar çekin arabanızı
Ben yaya gideceğim
Kendi tarlalarıma
Gücüme ak olacak yediğim ekmek
Aldığım hava düşündüğümce temiz
Tüm karanlıklara karşı
Bir gök donatacağım
Gönlümce

BAŞARAN

YATAĞINDAN AYRILAN

Trende boyuna bir şey unutmuş gibi
Düşünür bakar ama görmez
Traş takımı çıkar gelir karşısına
Cilet eksik sabunu nereye koymuş
Havlu görünmez picamanın arasına mı karışmış
Biri ateş ister o sıra
Cileti verir hayalinde gülümser
Geçtiği istasyonlar resimler gibi
Bir aydınlanır bir silinir belleğinde
Biri vardı orada gözleri yeşil
Yıllar öncesine binlerce çağrışım
Unutulmuş sanılan parıl parıl yanıbaşında
Bir şenlikte havafişekleriyle yanyana

Bir kere yola çıkmasın insan
Nasıl olsa varır elbet
Zaman durmaz ki bizi eskiten
Kimi karşılamaya gelmiş kimi bakınır
Kimi sade istasyonda gezinmek için orada
Hoşlandığı belli bu gürültüden
Elinde eşyan bakışların dağınık
Yitirmiş olanca gücünü gerilerde
Bir otel odasında birden boşalıvermiş
Sürahi bardak masa sandalya
Aynada bir yüz
Besbelli senin yüzün olacak benziyor
Her aynada ne kadar başka insan
Tuvalet aynasında nasıldın
Şimdi uzak ama hatırlar mısın

Havuzlu bir parkı vardı buranın
Otururlar kadınlı erkekli
Gönlün istese de canın çekmez
Sen seyredeceksin havuzda gökyüzünü
Gökyüzü nasıl ufalmışsa havuzda
Nasıl batmışsa suya bulutlar
Senin dünyan da böyle ters yüz
Senin dünyan da böyle yitik

Bir başına kaldığın geceler
Yalnızlıktan öte bir acı
Geçmişten yüzlerce tanıdık bir arada
Bir çağrıdır ki kulaklarında uğultusu
Yatakta dön dur bakalım
Uykulardan beğen uyku
Karanlıkta uçurumlara doğru
Uçup uçup gittiğin
Düşlerde öyle karanlık ki yüzler
Düşlerde öyle gerçek ki gerçek bildiğin
Soğuk terler içinde sıçrarsın sorulardan
Yatağından ayrılmasın bir kere insan

Nahit Ulvi AKGÜN

★

GÜZEL ESİNTİ

Bu havalar ısıtmıyor içimi, yazık oluyor estiğine
Daha bir esintili, daha bir içime yakın olmalısınız.
Bakın, bir lodos oldu mu, nerdeyse başım o tarafa dönüyor
İki gün ötesini getiriyor ellerinde, kokular iki gün ötelik,
Güneyli bir oğlanı düşünüyorum, yüzü bu tarafa dönük,
Elleri bu, gözleri bu tarafa yatkılı,
Neden mi tuzlu, neden mi yeşil, ondan işte.

Böyle durmayın iyi değil, az öte gidin, az daha, tamam.
Şimdi yanyana durun, öyle değil, daha sıkı durun,
Tutun ellerinizi, daha sıkı, daha biraz,
Şimdi de gülün, gülümseyin, içinizden olsun ama,
Tamam hep öyle durun işte, kımıldamayın olur mu?
Bakın işte böyle durmanız iyi, böyle güzel oldunuz,
Neden mi güzel, neden olsun, ondan işte.

İlhan DEMİRASLAN

DİRİ SU

Su dediniz mi bitiyorum işte, ben o değilim artık,
Çocuk muyum o sıra nedir, yerimde duramıyorum.
Siz öyle değil misiniz, ama neden öyle
Su deseler akmaz mısınız, ben akmasam ölürüm
Hele bir ikindi bahçesi var ki, yürü gidelim oluyor
Hele bir o taflan otuna, yetişebilirseniz aşkolsun
Su deyince dolu - dizgin, o tarafa gidiyor.

Baksanıza, pencereler açıldı mı, daha serin o bahçe
İki kat oluyor o gökyüzü, çitin ötesine doğru
Gözlere sığmıyor da birazını başkalarına yolluyorum
Onlar da, kuş yemi tarlasını dikiyorlar, ekime doğru
Kuşlar ondan o tarlaya seyirtiyorlar, akşam üstleri
Pencereler açıldı mı, daha taze kokuyor o tarla,
Baksanıza, gelen o, yağmur havası mı, değil mi?

Yok öyle değil, akşam oluyor, elleri sırılsıklam
Getirip alnıma sürüyor avuçlarını, ürperiyorum
Baksanıza, kapı pencere kapanmış, arada kalmışım
Soludukça terliyor o pencere, bakıyorum ıpıslak oluyor
Bir sarnıca damlıyor öteler de su, yorgunum o sıra belli
Saymağa başlıyorum, iki göz uykumu kemiriyor iyice
Baksanıza, bu saat ileri gidiyor, öyle değil mi?

Bakın ama, bu ne gümbürtülü şeftali pembesi böyle,
Doğu kesiminde su, bakıra çalıyor apaçık,
Gözlerimi çıkarıp, bir iyice temizliyorum, içi beyazlanıyor
Sonra kiraz ağacına giyimli, bahçelere yolluyorum, ellerimi
Bir testiyi dikip ağzıma, bir içimli kılıyorum
Oh be.. yüzyıl mı geçmiş aradan, iki yüz mü ne?
Sabah olmuyor mu ben hiç ölmemişim, anlıyorum.

İlhan DEMİRASLAN

YARATIŞ

Bulut sis deli esinti
Hastalığa benzer bir sıkıntı
Bu tükenmiyen karamsar saatler
Solukları kesecek nerdeyse

Benliğin çırpınışları
Direnen iç güdü
Bir ince anlam bir yeni ses
Bir kıvrım uğruna

Bu kış ortası birden
Cıvıl cıvıl bir güneş
Sevinsin duyular uslar
Yaratış kımıldanışa durdu

Oğuz Kâzım ATOK

★

Y İ T İ K Ü N

Alt üst etsen gücünden sanırdık
Gözümüz kamaşırdı katına baksak
Bizim de bir yanımız yokmuş eller tutar

Seni dilin deyişin tutmadı önce
Sonra o gerçekten yoksun
O içe işlemiyen
Kişiden uzak
Kurduğun düşler kurudu dibine kadar
Yaprağı döküldü iri sözlerinin
Seni kırdı geçirdi rüzgâr

Yüce acunlar varmış doğrusu
Seni itince açıldı
Batısı doğusu

Oğuz Kâzım ATOK

YENİ BİR AŞKTAN ÖNCE

Senin için yazdığım şiirleri
Dün teker teker okudum
Nasıl sevmişim bir zamanlar
Örneğin yüzen gemileri
Bunca mavisini denizin
Farketmemişim şimdiye kadar.

Beni eski bir tanıdık diye hatırla
Tutki ölümsüz anılar yaşadık
Bana sevgiyi öğrettin, yalnızlığı
Bir de uykusuz gecelerde çaldığım
O acılı, umutsuz ıslığı.

Şimdi uzaksın, bir karanlık öte
Ay ışığı yok, üryansın çırılçıplak
Şu sokak başı konuştuğumuz
Keçiören yolu tozlu ıslak
Sanki aradan yıllar geçmiş
Beraberiz, mutluyuz, güven içre
Öyle zorki yokluğuna inanmak.

Bu aşk içimde ayni hızla
Akarsa önleyemem diyorum
Aralık kapıdan karanlıklar geliyor
Örtmeliyim kimsesizliğim duyulmasın
Ben sana susadım, kadınlığına
Vahşi parmaklarım saçlarını arıyor
Beni eski bir tanıdık diye hatırla.

Teoman KARAHUN

SONRA

Selim Benar'a

Bu düzenli yaşamalar olmasa diyorum
Bu sabah kahvaltıları demli çaylar
Kızarmış ekmek dilimleri
Sonra giyinmek bir şey umarak aynalardan
Sonra düşmek yollara son otobüse yetişmek
Sonra çalışmak akşama kadar
Sigara dumanları beylik konuşmalar
Dört yanın taştan heykellerle dolu
Kime seslenirsen sağır
Ne yana baksan bir beyaz duvar
Sonra kulaklarında bu şehrin uğultusu
Alabildiğine bir bezginlik yüreğinde
Sonra o geçmek bilmeyen saatler
Sonra akşam
Sonra paydos
Sonra yalnızlık
Sonra keder

Bir gece başımızı alıp gitsek diyorum
Bir deniz kenarı mı olur
Bir dağ başı mı olur
Kaçsak bu kalabalıktan
Bir yer bulsak kendimize
Düzenli yaşamalardan uzakta
Bir yanımızda şehrin ışıkları

Bir yanımızda kucak dolusu yıldızlar
Orada hiç yemesek hiç uyumasak
Hiç düşünmesek yarını
Sonra unutsak sıkıntısını günlerin
Gecenin karanlığını
Sonra bıraksak kendimizi sevgiye erdemliğe mutluluğa
Her nefes alışta duysak yaşadığımızı
Sonra kaybolsak bu özgürlükte
Bu hazda
Bu derin aydınlıkta
Sonra sabah
Sonra paydos
Sonra kurtuluş
Sonra ölüm.

Ümit YAŞAR

★

YERYÜZÜNÜN DÜŞSEL ANLAMI ÜZERİNE

(Dünyanın tuzu sizsiniz, fakat tuz tatsız olmuşsa, o ne ile tuzlanır?)
Kitab-ı Mukaddes
Matta, Bap 5-13

Ben daha güçlüyüm senin yanında
Bir alımlı bir görkemli
Jul Sezar'dan *Kanunî*'den daha
Bu üstüste cigara yakışlarım
Dal tomurcuğu umutlarım bu

Yaka - paçayım işte
Seni bekliyorum sen gel sen konuk ol
Hangi dağın ardmdasın
Hangi yerde tutsak özgürlük
Bütün dileklerim yarım şimdi

Başımızda yerin var
Çekinmeden gel
Özgürlük

Abdullah Rıza ERGÜVEN

ÖLDÜRESİYE

Senin gözlerin adamı öldürür
Senin sütten-ak yuvarlak yüzün
Bütün çayırları ayrıkları
Yerinden söksem boş
Bütün yoncaları kurutsam
Benim bildiğim güneşler
Gelsin yaksın beni
Benim bildiğim güneşler
Gelsin - ışıtsın

Abdullah Rıza ERGÜVEN

★

AYRILIK ŞARKILARI

I

Gemiler bir akşam vakti alıp gidecek beni
Bir akşam vakti ayrılacak ellerimiz
Kaderine küsmüş bir tayfa küfredecek sulara
Hüznü kadehlerde eritecek insanlar
Gemiler yalnızlığı bırakıp uzaklaşacak
İpıslak rıhtımlara

Bir mahzun merhabayla başlıyacak geceler
Kahrından akmıyacak çeşmelerin suyu
Boynu bükük yıldızlar paramparça merhamet
Bir rüzgâr düşürecek dalından son yaprağı
Sevinci hep arsızca yetecek
Kaderin ayrılığa açılan kapıları

II

Hep şarkımız söylensin isterim
Yitik bir sevgiyle yaslı ufkumda
O şarkıyı duydukça tedirgin dünyam
Işıklı bir vakte yönelir
İncecik ellerin ellerimdedir
Ellerinde hatıraların en güzeli
Ve en cömerdi sevgilerin
Uzat ellerini ellerin benim

Rüzgârlar söyledikçe şarkımızı
Saçların dökülür akşamlarıma
Ve ışıktan kahkahalar atar yıldızlar

Yalnız gecelerim boyunca hep
O şarkıyı dinlemek isterim
Sönmüş sokak fenerleri ve sarhoş kaldırımlar
Terkedilmiş kadınlar o şarkıya sarılır
Yüreğimde bir ilk yazın buruk lezzeti
Sonra bir türlü silkinemediğim kahır
Beni hep o şarkı ağlatır

İlhan GEÇEB

★

DENİZ ŞİİRİ

Ey deniz sevdiğim kadar benimsin
Onun gözlerinin mavisi senden
Balık balık oynayışı senden
Onun saçları senin yosunların
Onun tuzlu gözyaşları senden

Ey deniz ellerin var mı senin
Onun elleri var
Tutar el ele caddelerde gezeriz
Onun uçarı halleri senden

(Bir zamanlar bir kadın vardı
Bana bir deniz masalı anlatmıştı
Hafızamda hâlâ o yaşar)

Ey deniz mavi misin sen
Mavi dendi mi seni düşünürüm
Sevdiğimin gözlerinden başka
Ne yelken ne kürek ne dümen
Bir başıboş sandalda
Gelsem beni neylersin

Ali PÜSKÜLLÜOĞLU

★

BİR DARGINLIKTAN SONRA ŞİİR

Eski günlerim geliyor aklıma,
Sıcacık, o mutlu yaz günleri.
Gülen gözlerine dalıp gittiğim,
Aşk içinde yaşadığım başıboş,
Ömrümün unutulmaz, o doyulmaz günleri...

Ben böyle insanmıydım eskiden,
Kıvılı kıvıl kaynayan bir kanım vardı
Bir şarkıyı düşürmezdim dilimden.
"Ey gözlerinin rengi kadar kalbi güzel kız"
Aşkıma dünyalar dardı;
Bir bakışın, bir gülüşün yürekten,
Beni deli divane etmeye yeter artardı...

O günler yaz yağmuruna benzer,
Geçip gitmesi gibi bir bulutun;
Tut tutabilirsen gitti gider;
Hikâyesi acıklı, hem de uzun...

O zamanlar başka insandım, bambaşka,
Düzeni başkaydı hayatımın
İçimde okyanuslar gibi bir sevda vardı,
İskelede seni beklerdim her sabah,
Güneş bile ufuktan bir başka doğardı...

Nerden esti o rüzgâr,
Aşkımın bahçesi tarümar şimdi.
Seni yanlış anlamışım affet N.....,
Hikâye bitti...

Sabih ŞENDİL

★

DELİK KARA

(Ben bir deli denizde bir deli fındık kabuğu
Aldım başımı gidiyorum
Bordalarımda sevişmenin şarkısı
Enginlerde iyiliğin güzelliğin
Yelkenlerimde özgürlüğün şarkısı
Yol boyunca söylediğim)

Bu zift karası mendebur batak suyu
Değ bak şehadet parmağının ucunu, değ bak
Sen de anlayacaksın, o zaman işte bunu-değ bak nasılmış
İşte ya buzdan soğukmuş, işte ya nasılmış- ateş gibiymiş
Kavrayabilirsen kavra görelim; iki elin iki gözün
İşte ya senin de; kavrayabilirsen kavra görelim

Gecenin ortasında koyup gitmek nasılmış
Bu zift karası mendebur batak suyu bu
Di kımıldat görelim, usunu yeşertsin görelim
Sonra bütün çağrılıları atlattık diyelim
Sonra herkesle barışığız diyelim hâlâ-ama yok
Gecenin ortasında koyup gitmek nasılmış

Zift karası mendebur batak suyu bu
Sen yırtın istediğin kadar, zorla dur usunu
Gözlerin böyle görünmüyor mu ölü soğukluğunda
Sesleri duymuyorsun çevrendeki, anlamları duymuyorsun ya
Sen istediğin kadar çıkar parçala dağıt yüreğini
Bu var ya damarlarında ağulu batak suyu

Neymiş; özgürlüğü olmayınca anlamdan yoksunmuş yeryüzü
Bu mendebur zift karası, unutulmayan matem havası bu
Yüreğin dayanabilirse aç pancurları dinle uzaklardan
Çık bir kayanın üstüne otur tam denize karşı
Yüreğin dayanabilirse dinle dalgalardan
Neymiş özgürlüğü olmayınca anlamdan yoksunmuş yeryüzü

Çatlamış yaz toprağı gibi tutsak ellerimiz, gör işte
Bu süt-beyaz eller de dünyamızın gör işte gör
Yaşamak öyle de var böyle de ama bu zift karası
Akmazki damarlarda mendebur batak suyu
Özgürlük dediğiniz de ne ki süt-bevaz eller
Zenci suratlı geceler zenci suratlı geceler

Vural Vahit SUİÇMEZ

ŞİMDİ GECE

A
Şimdi gece
Bütün kapıları kapanmış
Bütün yıldızları sönmüş gece
Tutulmuş bütün köprübaşları
Ben oturup şiirler yazıyorum
Böyle yenilince

B
Şimdi gece
Şurda birkaç eski kitap
Şurda sağır dört duvar
Bir oturuyorum bir kalkıyorum
Kovsam da gitmiyor sövsem de
Sarmış yöremi anılar

C
Şimdi gece
Kör bir sokak evimin önü
Pencereyi açsam boşuna
Nerdeyse bir yağmur yağacak
Vuracak kiremitlerin üstüne sular
İnmeler inecek yüreğime
Yaralarıma iğneler batacak

D
Şimdi gece
Senin yokluğunca karanlık
Kötü bir çiçek gibi açıyor
Umutları tasaları
İyilikleri kötülükleri
Benden yana tanık

E
Şimdi gece
Sen uzaksın sen
Uzaklığınca güzelsin
Gel diyorum
Ya gelirsen

F
Şimdi gece
Nicedir oralarda
Bir istek mi doyulmaz
Bir ağrı mı dayanılmaz
Bir aşk kokusu mu odalarda

G
Şimdi gece
Nasıl geçti sabah öğle akşam
Güneşte kar gibi eridi gitti
Bir sigara içimi oyalandın sen
Hey gidi deli fişek
Bil işte artık
Sil yarını bugünden

Cevdet ATMACA

A. Ö. K. B.

Sözümüzü tutamadık neyleyim,
Ayrıldı yollarımız kaderlerimiz.
Dllesekte unutamıyacağız birbirimizi,
Yine dudaklarımızda eski şifremiz.

Ne kadar temizdi arzularımız,
Ne kadar umutla başlamıştık aşka.
O sevgiyle örülmüş mektuplarda;
Şifremizin ilk harfi: A.

Hâlâ yerinde mi "Eski Koltuk"
Öpüşüp hayal kurduğumuz oda.
Hey gidi toy çocukluk,
Şifremizin ikinci harfi: Ö.

Köy yolları ayışığında,
Beni evleğe düşüren teke..
Ah tekrar dönebilsek o günlere,
Şifremizin üçüncü harfi: K.

Seninle ışıdı dört taraf,
Yaşıyacak aşkımız biz ölsek bile..
Değil mi ki ismin girdi şiirlerime,
Şifremlzin son harfi: B.

A. Ö. K. B. dört basit harf,
İlk harfleri dört kelimenin:
"Aşktan Ölüme Kadar Beraber"
Defalarca ettiğimiz kutsal yemin...

Biz gerçekten sevmişken birbirimizi,
Acep noldu o hain insanlara?.
Ne kazandılar kırmakla kalbimizi,
Gayri iflâh olmaz açtıkları yara.

Yavrusunu yitirmiş ceylânlara döndük,
Yapyalnız geçmekte dert yüklü seneler..
Mektuplarda kaldı kutsal yeminimiz:
"Aşktan Ölüme Kadar Beraber."

Özker YAŞIN

AYDIN HAVASI

Bu hava aydın havası
Mavzeri vurmuş da omzuna
Yerinden doğrulmuş efem
Öyle çalımlı öyle güzel
Kanlar akar yâresinden
Vurulmuş vurulmuş efem

Bu hava Aydın havası
Bulam bulam Menderes
Ben Söke ovası
Pamuk tarlası pamuk tarlası
Git git tükenmez

Topraklarım bire bin verir
Irgatlarım tümen tümen ordu ordu
Kimi Konyadan kimi Hanyadan gelir

Kekik kokan mor sümbüllü dağlarım var
Ben Söke ovası
Beylerim var ağalarım var

Burası Ortaklar
Gümüş dağı Gümüş dağı
Güneyden denizden geliyor rüzgâr
Bir ince duman mı var
Gelmiş bürümüş dağı

Burası Aydın burası Çine
Burası Ödemiş
İki gözüm iki çeşme
Ağaçların dalları eylim eylim
Dağlar ovalar hep yemiş
Neyleyim
Para etmemiş

Ben fabrikayım dokuma fabrikası
Yerim yurdum Nazillinin ortası
Çarklarım döner durur
Basmanın da insanın da hası
Bende bulunur

Ben fabrikayım dokuma fabrikası
İplik yutarım insan yutarım
Falan ustayı ararsan bana sor
Elinden bir ben tutarım
Yaş otuz dokuz çocuk babası
Nazillide bir evde oturur
Daha neleri var neleri
Kaynar kazanlar gibi
Yüreğime oturur

Burası Aydın ovası
İşçiler gelir işçiler gider kan ter içinde
Bulut değil pamuk tarlası
Bu yıl asmalarda üzüm var
Yüreğim yareler içinde
Nazlı yare bir çift sözüm var

Bu hava Aydın havası
Mavzeri vurmuş da omzuna
Yerinden doğrulmuş efem
Öyle çalımlı öyle güzel
Kanlar akar yâresinden
Vurulmuş vurulmuş efem

Mesut TARCAN

İSTANBUL

Oturmuş yavaştan dört bir yöreme mavi
Aşılı fidanlar kadar tazeyim
O saçların o tellerin o duvakların varlığı
Hani öpmek kadar güzel şey
Bu eski zaman masalı

Köprüleri ellerimle tutuyorum
Fesleğenler içinde bir rüya yeni
Tazeyim bilmem kaç senesi
Belki Erenköydeyim
İçimde bir köşkün bahçesi

Beykozdayım uyanmışım ilk vapura
Pırıl pırıl balıkların pulları çevre
Bir yalının o dökük boyası
Yavaştan bir eski ud âlemine götürür beni

Bilirim sulara sevgim büyük
Uçuşan saçlarını görürken rüzgârın İstanbulda
Trenler vapurlar habire trenler vapurlar
Garip kalıyorum ışıkların yandığı sıra

Gün ışığını bir çok güvercin öper
Buraları cami avluları belli
Kürek çektim durmadan ay bir büyük bir ufalır
Yakamozlanmış bu benim aşklı damarlarım
Nefti bir kız dudağı
Bir yıldız gibi düşmüş Halicin içine
İstanbul büyür pırlantalar kaplar ellerimi

Alıp başını gitse insanlar
İstanbul bir bana kalsa

Ercüment UÇARI

DİNLENME

İşte bakın; susmuş ağız,
Bitmiş tükenmez kavgalar,
Rüzgârlar bile vız gelir,
Donmuş eller ayaklar...

Yenilenmiyor havası ciğerlerin,
Dolanmıyor kan, katılaşmış.
Işıksız bir ülkede, göz dediğin;
Ha olmuş, ha olmamış...

E. FAİK ÜSTÜN

★

GÖK KUŞAĞI

Beni yağmurun ardında gözle
Çıkıp gelirim belki,
Belki çiğneyip asırlık töreleri,
Alabildiğine yaşamak için,
Dost bildiğim insanlardan gizlice.

Kapanmış her çaldığım kapı yüzüme,
Ummuşum, aramışım, bulamamışım
Anlamışım yakınmanın boş olduğunu
Bakmışsın çıkagelmişim ülkene.
Medet ummaya..

Adımıma adım uydurursa can sıkıntısı
Niçin gelmeyim, niçin?
Tüm kaygılara arkamı dönüp
Belki de gelmem:
Kader denilen şey varsa eğer
Beni orda da bulur diye.

Belli olur mu, talih dönüverir,
Yeşerir ağaçlar, çimenler,
Katar önüne götürür lodos, koca kışı
Günlük güneşlik ışıl ışıl ortalık,
Umut kapıları açık ardına kadar.

Önümde yarınlar.. yarınlar...
Yarınlar, belkilerle dolu
Hele şu yağmur dinsin bir,
Tez diner yaz yağmuru bu.
Bakmışsın senin renklerinden de parlak
Bir yaşama filiz vermiş önümde.

Güçlü bir rahatlık yayılıyor içime
Sıkıntılı ânımda gelirim demek!
Bekle sen beni gelsem de, gelmesem de
Aldırma mevsim gibi dönekliğime
Kimbilir belki de gelirim gerçekten bir gün...

Muazzez MENEMENCİOĞLU

★

K A Ç A K

Işıkları bir yakıp söndürme Kaptan beni korkutamazsın
Beni kimse korkutamaz artık durduramaz bu yerlerde
Çünkü aklıma koydum, çünkü kaçacağım

Karanlık kişiler yolları tutmuş sürekli bekliyorlar
Yakalasalar bir -yengeç kollarıyla- hesap tamam
Ola ki birşeyler yapmadım birşeyler beklemedim onlardan
Kendimce yaşamak istedim salt - bırakmadılar.

Mutluluk yalanlarına inanmadımsa
Neden suçlarlar beni sorumlu kendileri aslında.

Sen de gezemezsen sokaklarda sere serpe
Yedi rengin yokluğunda evden hiç çıkamasan
Sesli düşünürken kırılsa ortasından kalemin
Kendini dinleyip dinleyip de kahretsen herşeye
Bu çıldırtıcı yalnızlıkta boğulduğum yetmez gibi
Kanına ekmek doğrasalar üç öğün - dediler kodularla
Böylesine kavga, böylesine insanlık, böylesine anlayış
Tasarladığım yaşantıyı tasalı sonlandırsa ilk baştan
Üstelik parsları utandıran bir bakışla Kaptan
Kasap çengelindeki ete değil sana baksalar
İşte o zaman -asıl o zaman- başlardı yıkıntın
Bunalmışlığımın nedenini anlardın.

Bu güne dek nasıl direndimse yine direnmek mümkündü ama
Ne olduysa seni gördükten sonra oldu
Anbarıyla güvertesiyle gemini gördükten sonra hem
Falımda uzun yollar çıkıyor o günden beri
Bir başka sesleniyor tuttuğum şarkılar hep
Unutmak için herşeyleri kaçıp kurtulmak için herşeylerden
Alınmış sabahların uykusuz rüyalarınca
Görmediğim ülkelerin isterik çağrısına koşuyorum şimdi.

Bırak Kaptan rahat bırak ışıklar yansın
Ben de bilmiyorum kimliğimi sorma bana
Nerede ineceğimi hele hiç
Yalan söyliyemem diyorum yorgunum diyorum sorma başka şeyler
Suçsuzum, parasızım, kaçağım bütün bildiğim bu - beni anla
Anla artık uyuyacağım yerimi göster.

Türkân İLDENİZ

Sevmekle var-olmak arasında bir çizgi,
Bir söndürüp bir sigara yakıyordunuz.
Zamandı, ayak uçlarınızdan kayıp giden,
Dolun dolun kulaklarınızda bir musiki,
Yitik anılı mağaralara karşı
Bir şöyle derinden bakıyordunuz.
Usulca kapanıyordu kapılar;
Seviler, duyular, her şey usulca.
İnadına güzel, inadına korkunç
Dağlarda bir yörük akşamı başlıyordu..

Bu bengi-su çıplak gecelerin ardı sıra
Güzelim çağlara akmış olmalıydı.
Hep yalnızlıkları emziren göğsünü,
Erkek topraklara bırakmış olmalıydı.
Yol'du uyartılarla iki bölünen,
Dörde, beşe bölünen bendim, hasretinle.
Bir eldi, daireler boyunca bilinmez
Erguvana boyuyordu aynaları;
Uğrunca, masallardan erte-kalan
Dağlarda bir yörük akşamı başlıyordu..

Yumrukla ezilen baş-soğanlar gibi,
Bu nasıl özlemdi bir, gözleri yaşartan.
Bu nasıl tutkuydu bir, yayan-yapıldak.
Tandır ekmeklerinde bereketin
Iscacık tütüyordu dumanları.
Yaprak yaprak bir serpilişte vatan
Yaşıyordu en mübarek zamanları.
Bu ne çağrışımdı, doğan-güne karşı;
Gözlerinin bütün güzelliğine inat
Dağlarda bir yörük akşamı başlıyordu..

Bu yeşil çam ağaçlarıydı, bilirsiniz;
Bunlar, çocukluğumuzdaki dağlardı.
Ilıca bir gözyaşı yanaklarınızda,
Avucunuzda ıslak çakıltaşları vardı.
Asmalarda alaca koruk salkımları,
Uzanıyordu boşalmış kadehlere..
Mağrurca atılmış imzalar gibi,
Yeni doğmuşların saadeti için
Bütün büyük aşkların şerefine,
Dağlarda bir yörük akşamı başlıyordu..

Bembeyaz kumlarda ayak izleri,
Neydi, o nefes gibi alıp verilen,
Neydi, o dalga dalga yapan denizleri?
Yakanızda bölük-perçem düşünceler,
Islak anıları duyuyordunuz..
Ses duvarı gibi kilometreler,
Artıyordu, yorgun adımlarınızdan..
En güzele, en maviye, yaşamağa doğru
Davullarla, zurnalarla büyüyen
Dağlarda bir yörük akşamı başlıyordu..

Feyzi HALICI

ŞAİR

Uzanırım yatağıma
Geceler daha çok büyütür ellerimi
Nice dikili taşlarım olur
Yoksulların doyururum karnını
Uykuyla uyanıklık arasında

Bütün dertlilere şifa
Dağıtır ellerim doyasıya
Kurtta alır kısmetini karınca da
Her şey olur biter
Uykuyla uyanıklık arasında

Kolayını bulmuşum
Zenginliğin cömertliğin
Yatağıma uzanınca
Büyük ellerim gider uzaklara
Döner gelir saadet dağıta dağıta

Sabah olunca bir de bakarım ki
Ne dikili taşım ne azığım ne aşım
Yeniden başlarım işe, çalış ha çalış ha
Siz söyleyin bana gönlünüzün çektiğini
Alırım size akşam olunca

Ben her gün sokaklarda yanınızdan geçerim
Adımı kimse bilmez şiir yazmaktır işim
Tanımazsınız görür de bakmazsınız bana
Ben geceleri yatağıma uzanınca
Büyür ellerim, fakir ellerim, korkak ellerim.

İbrahim MİNNETOĞLU

SUSUK ÖLÜM

Seni özlemle bekliyordum ölüm geciktin

1

Bir taksinin farları gibi yandı gözlerin
mavi dumanlar yayıldı yöreme-ıslak
az daha çiğneniyordum güpegündüz
kanım ıslatacaktı caddeleri benden bahsedecekti insanlar
gazetelerin baş sayfalarına oturacaktım
kırıta kırıta uzaklaşma iki gözüm
bitiyorum
taş gibi çatlıyacağım kahrımdan

Sevgim gür ırmaklar gibi akar yüreğimden
saygımın son durağıdır evren-biliyorsun
kışta kıyamette düşürme yollara
yüzlerce kilometreyi yürüyemem kurtlara kuşlara anlat-
birinci kilometrede pes dedim ma susukluğumu
duymadın
senin adın çıktı ağzımdan -duymadın
ilk anımın alevi aydınlattı bu korkunç karanlıkları
darmadağınık dünyamın bütün pencereleri açık
lâcivert bulutlar olup gir evrenime
sağlıkla öpeyim gözlerinden
dinini seversen eğlenme benimle
ölüyorum

Büyük dalgalar düşün tedirgin okyanuslarda
büyük gemiler düşün
yırtılan mavilikler düşman
aç tayfalar düşman
bitimsiz uzaklarda ölen insanların kahrını düşün
gemisini kurtaran kaptan

II

1955 yılının mayıs ayında ilk kez öldüm
Tarsusun istasyonu tanık
pamuk tarlalarındaki kuyruk kaldıran kuşları tanık
yüreğime dek girmişti sarı sıcak
yaşamak serüvenlerim canlıydı sıcacıktı
bütün insanlara meydan okuyordum o vakitler
usumun ilk göz ağrısıydı deli fırtınalar
erkek çağım bir taksinin farları gibi yanıp-söndü
ahtapotlarca sardın evrenimi ölüm
iflâh olmadım gayrı o vakitlerden
öldür beni

Ankara'nın taşları ıslak ıslaktır anam
geçit vermez dağlar ak göğsüne oturmuş
tüm ağrımı veriyorum
tüm gücümü üflüyorum
şimşekler gibi çakıyor sevgin
ağlıyorum

Kapısız-penceresiz evlerde ıslık çalıyorum
delice fırlıyorum arkandan
iri taşlar düşüyor başıma korkmuyorum
isabet yüzde yüz
yaralı serçeler gibi bitik dünyam
çek ellerini

Arkamdan koşuyor çocuklar
kaya gibi iniyor usuma harçınlığım
sokaklara nefretle tükürüyorum
bir taksinin farları gibi yanıp sönüyor gözlerin
yedi rengin tutkusuna bırakıyorum ellerini
maviş maviş yıkıyorsun varlığımı
yere bakıyorum
koşuyorsun
adımı çağırıyorsun
yere bakıyorum
yanımdasın

Son kez eyvallah çektim anılarıma
Şakirpaşa'daki evim öylesine yemyeşil
derebeyi gençliğim elini uzatamıyor utancından
bütün tutkumla yakalıyorum
mahalle halkı acımsı gözlerle uğurluyor beni
kötü hayvanlarca sürünüyor varlığım

III

Soluğu taşlı topraklarda aldım
rahatım
insanım
özgürlüğüm henüz başladı
olgun meyveler gibi düşüyorum ağacımdan
saldıran yok
jet uçaklarının korkunç çığlıklarını duymuyorum

Of be dünya varmış
rahatımı bıçaklıyacağım dinime
varlığımı gömüyorum diri diri
kara kara bulutlar uykusuz

Özgür uzaklarda sallanan ıslak mendiller gibi
seni uğurluyorum ölüm
ver dost ellerini
yitikliğimi unuttum

Şahinkaya DİL

DİŞİ KÖŞELERDE YİTMEK

Bütün arzularımı avuçlarıma döküyorum
Başbelâsı bir yalnızlığım var
Tanrıdan sonra sen
Seni seviyorum işte anlasana
Bir taze çay kokusunda buruk
Alfabenin ilk harfine merhaba.

Üçüncü paketi senin için içiyorum
Ondokuzunu değil yirmisini
Günde yirmidört saat sen
Dakikada yüz defa nabzım atıyor
Hep senin şerefine
Senin için yaşadığımı düşünsene.

Bir ikindi yelisin kadere tutsak
Bütün düğmeleri çözük gömleğimin
Bizi de gör Tanrım
Bu naçar kulunu da gör
Gözlerim sevgime durak.

Unutulakalmış bir aydınlık demeti
Kimlik cüzdanımın ilk yaprağında
Şimdi geceler uzatmış dudağını
Şimdi yalnızlığımın ortasında
Yitik aşkların dört göz yarası
Vallahi
Aha.

Yönsüz-yöntemsiz bir özlem
Benim özlemim çılgın ve kutsal
Bir yeşil ısının gerisinde
Esmer umutlar tedirgin
Kırık dal.

Kıvıl kıvıl istekler nerde bilmem ki
Bütün hücrelerimde sen
Yıllanmış şaraplarda sen
Üçüncü paketin yirminci sigarasında sen
Ansızın nasıl ölünür
Ah bilsem.

Sen aynaların ötesindesin
Saat onda onikiyi düşünüyorum
Zamanı bir çırpıda öldürememek kötü
Sen hep gündüzler içindesin
Mevsimler bütün anlamını yitiriyor
Dünya ha varmış ha yokmuş
Başım dönüyor.

Sıpsıcak bir iklimde saçların
Saçların ipek ibrişim
Kalbimin garip köşelerinde çizgi
Ölümsüz gecelerde çıra
Ama gözlerin körolsun dert
Gözlerin körolsun dünya.

Bir daha tutuyorum evrene
Masamdaki kırık aynayı
Ama sen aynaların ötesindesin
Aynaların gözü şarkısız
Yeşillik yok mavilik yok pembelik yok
Karanlık körkuyu karanlık cömert
Ömrümde eski güzellik yok.

Anahtarı sende mutluluğun
Sonuna kadar beyaz
Söndürme alevini kibritin
Dudaklarını aralık bırak
Ben geceler içinde gözlerimi yitirdim.

M. Sami AŞAR

İSTANBUL'DA BİR SEVDALI

Sevdadır kalbin tazeliği temmuz içinde
Beni delilere döndüren İstanbul
Sevdadır.

Bu mudur bir sevda şehrinde yaşamak böyle
Gelmek ve dönmek arası sevdasız
Bu mudur?

Bir daha getiriyor beni sana bu sevda
Alevleri savrulmuş yangınlar gibi
Bir daha.

Bulamam ellerini bıraktığım yerlerde
Tutup ellerimden götürmeni isterim
Bulamam.

Gider mi denizlerin olmasa gemilerin
Yosunlar, mayınlar, çakıllar üstünde
Gider mi?

Olur mu bunca umutla gelip sana
Gezmek elsiz ayaksız gibi
Olur mu?

Ararım uykusuz ateşler içinde sevdamı
Özlemler içinde gece ve gündüz
Ararım.

Gelmez mi ağrılarımın üzerine ansızın bir sevinç
Ki beni çocuklar gibi yapsın
Gelmez mi?

Çıkmıyor bir sokak, bir bulvar sevdama
Girdiğim, geçtiğim yerlerden boş dönüyorum
Çıkmıyor.
Daralmış o geniş kucağın sevdalara
Öyle söylüyor bana herşey İstanbul
Daralmış.

Boş mudur umutlanmak eski bir sevdaya yeniden
Havaya dağılan taze buharlar gibi
Boş mudur?

Yok mudur bir yerin ki öpsem orayı
Rasgele bulsam orada aradığımı
Yok mudur?

Görüyorsun nasıl ve nerelerde arıyorum
Hergün biraz daha bitik bu yürek
Görüyorsun.

Sendedir beni buralara getiren sende
Vermiyorsun bana gözleri yeşil yeşil sevdalımı
Sendedir.

Böyle mi çaresiz, herşeysiz kalmak ağlamaklı
Vapurlar, trenler, insanlar içinde İstanbul
Böyle mi?

Duramam bana göre değil bu yerler, bu yalnızlık
Açtığım kapılardan ben giriyorum içeri yalnız
Duramam.

Dönmek bu yerlerden severken, sevdasız
Bir yerlerim kopmuş gibi İstanbul
Dönmek geldiğim yerlere senden.

Nedret GÜRCAN

MÜHÜR

Oturup mühür kazmalı,
Basbayağı mühür.
Memet Aslan, Hüseyin Çakal,
Tapılara mühür, kapılara mühür,
Ölüm kâğıdına, doğum kâğıdına,
Kaşa, göze, kulağa,
Ağızlara mühür...

Hilmi ÖZGEN

★

HIRSIZ — POLİS

Ben hırsız yakaladım, koşsana kardeş,
Çabuk ol tutamıyorum,
Yetişemedin işte kaçıyor...

Oynamıyorum artık bu oyunu kardeş,
Böyle mızıkçılık olur mu.
Hep mi hırsız kaçacak?

Hilmi ÖZGEN

S T R A T E J İ

"Ben oturmuş içiyordum"

İşte şehirler, işte insanları.
Özlediğiniz düş bu değil bilirim.
Solgun çiçekler gibi yapışmış taşlara,
Soğumuş umudunuz.

İstediğiniz serüven bu değil bilirim.
İstediğiniz eylül, istediğiniz nur
Bu değil...
Şimdi çılgın savaşlar, kurşun sıcaklığı,
Şimdi kanınızdaki alev.
Nedir istediğiniz bilirim.
Büyük göklerin altından
Büyük dağlardan geçip geldik.
Bunu beklemiyorduk bilirim.
Diyeceklerimiz vardı herkese.
Şimdi en çürük teknelerden birini
Uzak mevsimlere yürütsek.

Yoksa ağrımız dinmez mi dersiniz?
Ağrımız ne ki?
Kapkara ve kalleş silâhları tutup
Yenilmezlerin anlına dayamalı.
Sonra tersine çevirip silâhları
Son karar ve son şahlanış erkekçe;
Ilık, uzun bir uyku..

Ya da ışık tellerini koparmak bütün.
İşte sen varsın caddelerde yalnız,
Gürültüler var, gece var.
Çıkarıp sigara yakarsın.
Adımların güçlü ve kahramandır
Büyülü aydınlığında sigaranın
Saçların yıldızlara değer.
Bir kadın çıkar geceden, sana uzanır.
Öyle büyüksün ki karanlıklarda;
Omuzların öyle büyük, bakışların öyle büyük.
Bu bir ustaca ön sezidir,
Yitirme bunu.

"Ben oturmuş içiyordum.
O geldi"

Bir kapalı dünya içindeydim,
Boğuluyordum ben.
Bir yer tutuşuyordu bağrımda.
İpek yığını sapsarı saçlar birden
Kayıverdi parmaklarımda kuş gibi.
Ciğerlerim kurtulacaktı,
Zincirler parça parça olacaktı..
İstediğiniz nur işte, gözbebeklerime inen.
İstediğiniz eylül, içli ve şarkılı,

"Ben içiyordum, o oturuyordu.
Gözgöze geldik."

Zafer türküleri söyleyin artık.
Ak buğdaylar gibi yüce
İşte dişlerinize yaşamak getiren çağla,
Damarlarınıza yayılan bahar.
Ve burada durun kımıldamayın;
En güzel noktayı buldunuz,
Hep gülümsemeleri buldunuz,
Dünyanız geniş serin ve güleç,
Üstelik kanatlarınız var.

"Ben sarhoş olup kalktım.
O oturuyordu."

Rıhtımda en yakışıklısı gemilerin.
Aydınlık denizler bekliyor bizi.
Bir tutam sapsarı saç parmaklarımda,
Yumuşak dişi ve ılık.
Şehir ışıklar içinde pırıl pırıl.
Örneksiz kokular sinmiş havamıza.
Dilediğin yerde durabilirsin,
Dilediğin şarkıyı söyleyip caddelerde,
Dilediğin anda dönebilirsin.
Sevdalı bakış, bekleyiş, çağrı.
İşte bu son'ların en güzeli.

"Ben caddelerde yürüyordum,
O ....."

Gençliğimiz sonsuza doğru gidecek.
Bu kutsal çırpınış yüreğimizde;
Yüreğimiz terkedilmiş ve anlamsız değil,
Biz var'ın dışında değiliz,
Biz ateşli kıvranışı dudakların.
Şenlikli yaşamaları şehirlerin.
Kavuşma, bekleyiş, ayrılık, sevda.
Biz kolay ve tükenmez mutluluk.
İşte gördünüz ya işte,
Yenildi ölüm.

Nihat BAHA BEKTEŞBEY

★

GÜZELLEME

I.

Sen olmadan
Güzel değil yaşamak
Nefes alıp vermek
Seninle bir anlamlı
Üç milyar insanın varlığı
Senin yüzün suyu hürmetine
Ne varsa mutluluktan sevgiden yana
Sendendir.

II.

Otobüsler umut taşır
Ve bir yaz öğlesi düşünü
Oyunlarda unuturuz
Denizin ve ağaçların büyüsü
Uyanılmamış sabahlardan
Nasıl çileden çıkarır insanı
Sen bilmezsin

Ünal BODUROĞLU

KERVANSARAY GEDİĞİ

Yıllar öncesi ne ki, Kervansaraylarda
Dağlar susmuş sadece anılar konuşur
Yiğidin, yoksulun acısı rüzgârın getirdiği
Düşündüm neler çekmiş çepçevre Anadolum.

Bir namlu soğukluğunda ölümün
Donmuş kanlı elleri karanlıklarda.
Kaç hançere kılıf olmuş göğüslerin
Son iniltisi, son nefesi kuytularda.

Elbet, alduvaklı gelinler ağlaşır
Kervansaray Gediğine bakar da.
Dişi kitli zaman geçmişi düşünür
Utanır eski serüvenleri hatırlar da.

Solar deste deste ümitler
Yosunlu kayaların dibinde.
Öksüz çiğdemlerin boynu bükülür
Bezgin yoleuların buyduğu yerde.

Şükür o günleri emeklere gömmüşüz
El girmiş Kervansaraylara, sevgi girmiş.
Ver elini Çöl Köyleri, ver elini
Şimdi bütün geçitler insancıl.

Cahit OBRUK

Ü S T Ü S T E

Doğrusu gecedir düşen üstümüze çırıl-çıplak
Doğrusu yıldızlar üst-üstedir gök-yüzünde
Çapkınca bir esmerlik, geçmiştir derimizden
Artık yarıda kalmış korkulara elvedâ
Yıldızlardır öpüşen, yıldızlar kucak-kucağa
Doğrusu gecedir düşen üstümüze çırıl-çıplak.

Zafere giden siyah gözlerindir gönlümüz perişan
Bak sarının ettiğine kâfir, ne de mağrurca.
Hudutsuz bu karanlık.. sonsuzla müsavi
Haşâ, sümme haşâ bu boşa gitmiş bir günah,
Bu, çılgınca bir şarkı gibidir onu biz yaratmıştık
Zafere giden siyah gözlerindir, gönlümüz perişan.

Küçücük eller üst-üste çatlıyacak sanki damar
Bir kokudur avuçlar içinden ıhlamurdan
Alınlarda çizgi-çizgi çehrelerle kardeş
Bir sırdır geçen karadan, beyazdan;
İşte büyük sarhoşluk tâ ilk-yazdan.
Küçücük eller üst-üste çatlıyacak sanki damar.

Farzettik gece yarısıdır ölümsüzlük tenlerde
Kuleler üstünden geçmiş, can çekişmede saat
Bir akıştadır gökler üzerinde, yerler üzerinde zaman
O kubbelerde farzettik, her şey aksi sedâ,
Her şey belki yaşamak kadar tatlı ve karanlık
Farzettik gece yarısıdır ölümsüzlük tenlerde.

Ah karanlığı, yıldızları saramıyan kollarım!..

Câhid ALP

BİR VARMIŞ BİR YOKMUŞ...

Sen yine hep böyle sabah akşam
Çimenlerce, başaklarca, denizlerce hür...
Belki de yanımdan geçip gideceksin.
Yeşilden, sarıdan, maviden mesut
Seni, hergün yenibaştan kaybedeceğim.
Sonra geceleri, geç vakte kadar
Bahçelerde gölgeleri seyredeceğim.

Başaklar boy atacak saçlarında
Gözlerinde okyanuslar...
Denizler yanyana gelecek tarlalarla
Anılar ellerin gibi ellerimde
Adım gibi biliyorum, kalbim gibi...
Maviyle sarıyı yanyana gördüğümde
Birden, şaşırıp sen diyeceğim.

Ergun EVREN

★

O GECE

O gece her şeyi koyup yüzüstü
O gece sizin için oturacağım
Bütün saadetleri size gönderip
Uzaktan gecenizi kutlıyacağım
O gece herşeyi koyup yüz üstü
Yalnız sizin için oturacağım.

O gece herşeyi koyup yüz üstü
Sizin saadetinizi düşüneceğim
Karşıda ışıksız evlere bakıp
Sizi konfetler içinde göreceğim
O gece herşeyi koyup yüz üstü
Yalnız sizin saadetinizi düşüneceğim.

Ergun EVREN

ÇARESİZ

Bu gün varsam da
Yok olabilirim yarın
Koyup gidebilirim arkada
Tadını bütün dünyanın

Ama bitkidir durmaz elbet
Devam eder büyümesine
Dünyadır yerinde duracak değil ya
Devam eder dönmesine

Çocukların sümüğü akar
Herkes kendi işinde
Şık şık beyler hanımlariyle
Sinemaya giderler yine

Bakarsın rıhtımda bir hamal
Arkadaşına okkayla küfreder
Dedik ya dünyadır alt tarafı
Dönmesine devam eder

Ben olmasam da bu dereler
Denizlere doğru akar
Ben olmasam da rüzgâr eser
Ben olmasam da güneş doğar

Bu gün varsam da
Elbet yok olabilirim yarın
Koyup gidebilirim arkada çaresiz
Bütün tadını dünyanın

Subutay KARAHASANOĞLU

Ö Z L E M

-Ender'e-

Etimde, kemiğimde, kanımda olmalısın!
Seninle kucaklaşmak da ayrılıktır bence;
Ağaçlara özsu nasıl yürürse gizlice,
Sen de işte benim için öyle olmalısın,
Ilık bir meltem gibi gönlüme dolmalısın...

Sana vergi çevremi güzelleştirmek her an;
Renkler konuşmıya başlar, sen yanımda iken..
Artık batmaz olur bana güllerdeki diken,
Güneş değil sabahları, sensin o parlıyan,
Kuşların şarkısı, yeşil dallarda çağlarken.

Kendimi bildim bileli sanki yanımdasın,
Sensin yaşantımı, inceltip yoğunlaştıran.
Deniz hep senin havanı söyler dalgalanan,
Tenin uzaklaşsa bile anılarımdasın,
Etimde, kemiğimde, kanımda, canımdasın!

Mehmet SALİHOĞLU

★

D O P D O L U

Bu aşk şiiri, hep söylediler
Deniz, güneş, gök gibi bir şey
Eskimez seni sevdiğim.

Sensin ilk çiçeği verdiğim,
Odalarda beklediğim yabancı
Mes'ut uykusunda tattığım
En tatlı nefes.

Bir sabah artık uyanmazmışız
Sonmuş gecenin, yıldızların girişi gözlerimize..
Ya söylemediğim türkü, yazamadığım şiir
Sensiz seyrettiğim mavi gök?

Akşamlar çökünce mor,
Avuç dolusu yıldız serpilir gök yüzüne
Bu kadınsı rüzgâr, serin
Bilirsin nasıl uzanır öper.

Ölümü düşünmüyorum,
Uzak ya da yakın aşklar aklımda
Sen yoksun, dolu bir sevdada yaşamış
Yıldızlar doğunca ellerini tutuyorum
Ne deli, uçtuğumuz mor

Bu aşk şiiri, hep söylediler
Kamış sazlarda duyulan ses
Rüzgârdan tutup öptüğüm
Her sabah uyanınca
Yenilediğim duygu.

Şemsettin ÜNLÜ

★

DOĞA'NIN YÜCE ŞARKISI

-Ağaçlar onun gücünü yırlar-

KUR'AN

Biz var'ız ışıkta, ışıksız
Güçtür eskimemiz,
Susarız.

Bu ağaçtır büyür, severiz
Bu ottur, saygılı
Bu mavimiz suda, gökte
Aslı yok.
Biz toprağız, su'yuz, havayız
Biz var'ız.

Sonsuz zamanda
Gün doğumu ışıyacağız
Kış, yaz, iki bahar
Böceklerimiz, kuşlarımız, memeliler

Türüyecek.
Zamanda sonsuz
Çiçek açacak.

Ne ölüm, ne dirim
Taş'ız, atılınca düşeriz
Işıyınca genişler,
Ölünce?
Ölünce doğuma yöneliriz.

Zamanla ortak kurallarımız
O güçlü bizimle,
Biz güzel.

Bu yavru tay, kısrak karnında
Karlı ovalarda bu kurt,
Aç, yalnız
Bu geyik leziz panter ağzında.

Biz geyik acısı, panter lezzeti
Biz sel önünde taş, taş üstünde su,
İnekte dişi köşnü, öküzde er
Yaprakta ışık tadı, kökte su
Doğumda sevinç.
Kapkara yaş ölümde.

Hep dönüşlü doğada olmak
Dal'a, meyveye, us'a
Toprağa, su'ya, havaya
Dal'a, meyveye, us'a.

Şemsettin ÜNLÜ

DÜZENİM SENİNLE BOZULDU

Tüm karanlıklarımı al götür
Yeniden öğret evleri ağaçları bayramları
Tüm karanlıklarımı al götür.

Günlerce yağmur yağsın istiyorum
Yağmur yağsın ve konuşma
Cümle dağ çiçekleri ıslansın ve konuşma
Ya da küçük kırmızı bir çiçek ıslansın..

Bunlar beyaz güvercinler
Bunlar büyük meydanlar
Bu küçük bir dağ çiçeği
Sen hiç gülmeyi bilmiyorsun
Sen hiç sevmeyi bilmiyorsun..

İki kırmızı çizgi atbaşı
Yağmurlar hiç durmadan yağıyor
Artık dağ çiçeklerini sevmiyorum
Seyretmiyorum güvercinleri meydanlarda
Artık yaşamayı hiç bilmiyorum
Artık hiç konuşma...

Oktay TUNCER

★

D O B R A D O B R A

Dobra dobra konuşacağım kasımpatı
Senin kanındaki acıyı bilirim
Patladığın bu mavinin
Önünde eğilirim.

Yaktığın türkünün şavkı vuruyor
Bu deli biber gibi gözlerime
Kasım denince kanım duruyor

Sen topraktan yukarı yukarı
Ben duygulardan yana
Çekmişiz acı bayrakları
Kana.

Ne kadar benziyoruz Kasım gelince
Ne kadar yaklaşıyor anılarımız
Ben onun çocuğu, sen en güzel, en ince.

Dobra dobra açışının bir sebebi var
Benim dobra dobra konuşuşumun
Ayni topraktan emmişiz belli
İkimizde de Atatürk iklimi yaşar.

Adnan ARDAĞI

★

İKİ İLE BÖLÜNEBİLEN KORKU, AŞK, GRİ VE YALNIZLIK ÜZERİNE ŞİİR

Korku çift bir sayıdır boylamları serin otluğunda insan varlığının
Enlemleri geniş katlarını keser çağ dönencelerinin
Avuçlarımızın dördünde birleşmiş damar damar o karanlık yapraklar
Korku çift bir sayıdır yarısı sende yarısı bende.

Aşk çift bir sayıdır, güdümü taş nehirlerin içinde donuk aydın
Belli belirsiz, yarı güneş yarı ölüm
Birbirini dolduran iki boşluk kımıldar ansızın
Aşk çift bir sayıdır yarısı sende yarısı bende.

İşte gri, gri çift bir sayıdır doğum rengi karar rengi zamanda
Senin gözlerinde bütün şekillerin suyu
Arınmış endişelerden son tabaka son duyu
Gri bir çift sayıdır yarısı sende yarısı bende.

Yalnızlık çift bir sayıdır içten ve dıştan tüm yalın
Kapanmış üstüne etten duvarlarla anıların
Bir bayrak olmuş asılmış bir gemi olmuş uzakta bir acı gülümsemende
Yalnızlık çift bir sayıdır yarısı sende yarısı bende.

Adnan ARDAĞI

ODALARDAN DIŞARI

Bir yönümde yağmur bulutları
Bir aşk ortası sokaklardayım
Anılarım kırık dökük gemilerde...

Bir kaya parçası bir yosun arasında
Bir yönüm kuşlarla birlik
Ellerim martılara
Balık tutar.

Bir gemici
Uykusunu kaybeder sularda
Üstümde tek yıldız sallanır
Ben artık bu saatlerde
Oturup kıyılarda balık tutmam
Karanlık fırtınalı bir limanda gemilere
Işık tutarım.

Teoman SARIKÂHYA

★

ÖZLEYİŞ

II

Bir ucunda sen varsın
Bir ucunda ben
Halkaların

Bırakma ne olur bırakma ellerimi
Türküsü tüm olacak
Halkaların

Tekin GÖNENÇ

AHMET'İN GENÇLİĞİ

I

Çocuktan
Korkusuz sevinçlere koşardın
Gözlerin en güzel renkleri görür
En güzel sesleri duyardı kulakların

Yıllar ellerini büyüttü
Örneğin boyun uzadı
Örneğin gençliğin kitaplar
Defterler kalemler oldu

Pencereden bakarsın uzun kavak
Pencereden bakarsın evler
Bağlanmış duvarlara tutkuların
-Gençliğim- de bağır
Çakılıp kalmışım odalarda.

H. Nevzat UÇKAN

★

DÖNÜŞ

İndirdiğim gibi duruyor perdeler
Açık bıraktığım kitap duruyor
Resmim duvarda öyle
Traş takımım duruyor öyle
Masam, sandalyeler.

Yatağımdaki dağınıklık
Tabakta kalan yemiş
Kımıldamamışlar, beklemişler beni
Uzaklara gittiğim günlerce
Ayrılığımın son anı devam etmiş.

Belki de ağlamışlardır
Öyle çıkıp gitmeme karanlıkta
Bilirim onlardaki kalbi
Ayrılığıma dayanamazlar bilirim
Birbirinden sıcak hepsi.

Geri döndüm işte
Öyle sevindiler ki eşyalarım
Benim de boş değil onlara kalbim
Başladık yeniden aynı hayata
Masam, sandalyem, ellerim, kitaplarım.

Zeki KURUCA

★

OLUŞ ÖVGÜSÜ

Gene böyle yeşil ve savruktu yaprak
Yüce dönüşlerin ilkindeydi yeryüzü
Ne tırtılların diş yerlerinde sızı
Ne karanlığın solungaçlarına çarpan kederden eser
Hele bir bitsindi ilk dönüş, yüce dönüş
Öpüşlerini sunacaktı Tanrılar teker teker.

İlk günle başladı akmaya
Toprağın altından üstünden aşkın en hası
Olanca gelecek zamanların aydınlık başı
Gözüktü çimen uçlarında yarım yamalak
Gözüktü nefeslerinde buğularında tümcenin
Özgür, dörtnala başlıyacaktı yaşamak.

Teker teker başladılar almaya
Bitimsizlik ve kardeşlik taraslarında yerlerini
Önce kopkoyu, özlü zeytin dalları yürüdü
Sonra istekleri güne çevrik altın yamaçlarda

Gerneşti bildiğiniz tümce bitki soyu
Vadiler boyunca, ovalar boyunca
Yoncas ardan karanfiline kadar
Bir dizi al, bir dizi mor, bir dizi sarı
Zamansa sıskacık, tüyce hafif
Bilinmiyordu nereye bastığı.

Hazzın devce atılımlarından ürküyordu zaman
Ondandı kısacık kalması yüzyılların
Ta özünden süzülüp geliyordu flüt sesleri doğa'nın
Renklerin kanat kanat, yaprak yaprak
Bir savrulması vardı yıldız akımlarına benzer
Arınmışlığa dayamıştı ağzını toprak.

Nedense bir sabah basıp gitti Tanrılar
Bir haset damlası düşürüp yeryüzüne
O günden başlar irkilmesi toprağın
Şiş yerlerden çıkıp bir yürümesi vardı
İyinin ve güzelin üstüne yeni doğanın.

Ve korkusundan en yeşil damarı koptu yaprağın
İlk sararmışlık o günden başlar
Kurtcukların dişlerindeydi iştahların en azgını
Mesafe el kadarcık
Bir kişneme, bir uğultu
Haset yeşili elbiselerini yırta yırta
Zulüm ve sabır devri geliyordu.

İklim kuşaklarından gelen ısı
Işıktan tümseğini dölledi yaşamanın
Dağlar ağardı bir solukta
En soylusu geliyordu yaratıkların.

Milyonca yıldızı güldü gökyüzünün
Varlığın anlam kazanmasındandı sevinci
Bir altın suyu kılcal damarlarda
Bilinene çeviriyordu bilinmeyeni.

Sürüp gidemezdi yılan dili kaygılar
Büyüdü ellerin yatkınlığı zamanla
Bir sabah yontulmuş taşlara gün vurdu
Bir cilâ çekti yatkın eller taşlara
Azrail ufacık, umut koskoca
Aldı yürüdü aydınlık köpük köpük
Başladı sökün etmeye altın devirler
Verilmiş her damla candan sonra
Güçlü ve büyük.

II

Bir özlü sabahta öpüldü kız
Zaman ırmaklarına boşalttı doğuruculuğu
Çayırlarda taze ot kokusu
İstese yılgın akşamları dirilten
Uçan bulutların koşuştuğu çam kokusu
Gece vakitleri meme uçlarından çıkıyorsa
Saç kokusundan uyunmuyorsa erken sabahlara
Zaman ırmaklarında ılgıt ılgıt
Bir öpüş yüzdüğündendir uzaklara.

Böylece öne geçti güzel dörtnala
Kabardı varlığın özsuyu
Ta içimizde ırlandı kapılar
Işıktan seller kapadı boşluğu.

Ilık akşamlar, bulutların dağları belinden kestiği
Özlem sularına eğik dudaklar saçlar
Tek yönlü koşmalarla bu yol bitmez
İşte boşluk, ışıkların tümce yutulduğu
Buralarda kanat gerilmez.

Yalnızlığın büyüttüğü damarlar koskoca
Kanı yüzlerinden çekilmiş lâcivert akşamların
Üstüne yumak yumak türküler sıkılsa
Kaldırsa zaman sularından kanatlarını keder
Bir ısı yürüse anı çayırlarına dipten dibe
Yeniden saç kokularına yıldızlar düşer.

Mehmet KARABULUT

★

G A R İ P

Yalnızlığım kahrediyor beni
Oysaki şarkılarını söylemiyecektim
Aramıyacaktım gözlerinin siyahını
Dinsin diyordum gözyaşlarım artık
Açıp hür maviliklere bağrımı
Gönlümce koşacaktım
Sokaklar yağmurlar elinde kalsa da
Yine dolaşacaktım...

Bilmiyordum seni bu kadar çok sevdiğimi
Avuçlarımı dolduracağını rüzgârının
Kıvrılan bir duman gibi
Titreyeceğini dudaklarımın..

Hep kumral saçların geliyor aklıma
Ellerini uzatıyorsun
Girip gözlerimin tâ yeşiline
Gel bana diyorsun..

Mevsimsiz yağmurlar başlıyacak bir gün
Karanlıklar içinde kalacaksın
Kahreden yalnızlığım gelecek aklına
Benim olacaksın...

Kâmuran ÖZBİR

"DE PROFUNDİS"

Merhaba!
Ayın utanıp saklandığı gecelerde
Galata rıhtımına tos vuran kapkara sular!
Sularda uzalıp kısalan Neon ışıkları,
Nefes olup ciğerlerimi dolaşan hava
Beynini yitiren akıllı-deli
Beethoven'i, Strauss'u dile getiren
Namussuz gece yeli!

Size de merhabalar!
Başı rıhtım babasına dayalı
Kıçında taş minder
Düşünen yoksul,
Sandalda palamut kızartan balıkçı
Gazlayıp kaçan şoför
Dolmuş bekliyen çâresiz yolcu.

Telâşınızı anlıyorum:
Bekleyeniniz var.
Ya ben ne bekliyorum?

Merhaba!
Sen,
Soyu sopu orospu çocuğu
Benek benek yatak çarşaflarında
Bismillâhsız kazanılmış
Ve kaldırım rüzgârı fiatına
Satılıp satmalınmış kadın,
Biliyorum
Geç kalsan da geleceksin!
Ama ben gidiyorum.

Mustafa Nahit RAMOK

DUVARDAKİ RESİMLER

I

Şimdi bir avuç toprak oldu
Bu resmi yapan eller
Öyle güzel işlemiş ki her yanı
Gerçek gibi duruyor gölgeler

Bir yol uzatmış yapayalnız
İki yanına ağaçlar çizmiş
Yaşamak sevmek acımak
İnsanlar bizim içinmiş

Bir gökyüzü düşünün mavi
Bulutları tüm uykuda
İnsanlar boylu boyunca uzanmış
Yüzüyor gibi suda

İnce rüzgârlar dolamış dallara
Öyle serin öyle nazlı
Böylesini görmemiştir
Dağlar dağ olalı

Kendimi bu resimde düşündüm
Yalnızlıkta her şey güzel ve iyi
Ben bu resimde buldum
Gerçek sevgiyi

Engin ÜNSAL

★

MAVİ RÜYA İÇİNDE

Yeryüzünden gökyüzüne kadar
Işık mavi
Deniz mavi
Sis mavi
Yeryüzünden gökyüzüne kadar

Yollardan dağlara doğru
Saz mavi
Söz mavi
Kız mavi
Yollardan dağlara doğru

Dört mevsim içinde rüzgârlar
Eser mavi
Uçar mavi
Kokar mavi
Dört mevsim içinde rüzgârlar

Necati DİREN

★

İSTANBUL HAVASI

O sabah deniz gülmüyordu
Sanki hiç gülmiyecekmiş gibi daha
Sanki hiç mavi mavi
Sanki hiç
Sanki kahrolmuş gibi

O sabah martılar yüksekteydi
Gemi direkleri boyunca
Öylesine telâşlı korkulu
O sabah martılar bambaşkaydı

Güneş te doğmamıştı o sabah
O sabah bulutların ağırlığı vardı
Limanda demirlemiş bir gemi
Sisler içinde
Sefere çıkmıyacakmış gibi daha
Uyuyakalmıştı

Necati DİREN

M Ü Z E

I

Bir orta çağ nehri çırpıntısız
Sular birbirini eskitmiş aktıkça
Kopuk kollarını seyrediyor evrensel kadının biri
Yorgun org ezgileri, utangaç âyinler
Pirinç şamdanlardan bakıyor Tanrının bilge gözleri.

Avuçlarını oğuyorum, sabah oluyor
Koşuyorum ardından Herodot'dan beri
Gezegenler kuşatıyorum başladığın karanlıktan
Adını götürebilmek için ötelere
Rüzgârda ilk buğday, çağlarda acı duman
Müzelerde taş kesilmiş eski insan!

M. T. KARAMUSTAFAOĞLU

★

A Y A K Ü S T Ü

Mitika bir tsuyka ver
Hadi,
Bakma şaşıp şaşıp
Giremiyorsam günah diye kırçımana
Gizli saklı istiyorsam

Aurel bir tsiganka çal
Hadi,
Bir tel kalmış olsa da kemanının
Yayını at kuyruğundan kendin yapmış olsan da.
Bir de benim kadar bildiğin Plevne türküsünü

Sima götür beni evinize
Hadi,
Yılbaşı çöreği versin bana annen
Ve yemin et gene domuz yağlı olmadığına
Ben Muhammedanım bilirsin.

Anacığım çantamı ver
Hadi,
Ders çanım vuruyorlar geç kalmıyayım.
Dua edecek rumen çocukları İsaya dönüp
Bizler de ayakta, kıblede yönümüz

Topal Aziz, Esat, Naim; arkadaşlarım
Hadi,
Alın tahtadan tüfeklerinizi, sapanları da unutmayın
Ceplerinize çakıl taşlarını doldurun
Toplanmış gene Moldovanlar

Yahya, al getir beni
Hadi,
Topla hatıralarımı koy yerine
Canım çektikçe yayıp baktığım
Kartpostallarım.

Yahya BENEKAY

★

MABEDE GİDEN YOL

Büyük ve güzel.
Arzular gibi doyumsuz olanı buldum.
Dağın tepesindeki türküye çağırıyorum hepinizi
Yaprağın yeşiline,
İnsanın doğuşuna çağırıyorum.

Duyabiliyormusunuz?

Ben
İsyanlarımdan utanıyorum.

Gülşen ERGÜDEN

★

G E L İ Y O R U M

O saatte mutlak garda olmalısın
Dağınık saçlarımla bakacağım pencereden
Arkamda basma etekliğim olacak
Sana özlem yüklü kollarımla
Sıcacık bir kalp getiriyorum

O saatte mutlak garda olmalısın.

Gülşen ERGÜDEN

YALNIZLIK

Bozkırda boy atmış
Kurumuş,
Karaçalı misaliyim.
Yalnızım.

Onun yanını açıklık sarmış.
Benim yanımı yalnızlık duvarı..

Ne pencereme kuş konar,
Ne saçlarımı rüzgâr tarar.
Ne komşum var konuşacak,
Ne eşim var danışacak.
Başımı koyacak dizim de yok.

Yalnızım, yalnızlık içinde.
Dünya varlık içinde, ben yokluk içinde.

Yalnızlık, ıslak elbisedir üstümde.
Yapışmış bana,
Beni bırakmaz.
Ben ondan ayrı
O, benden içre.

Neyleyim yalnız dünyayı?
Neyleyim düşsüz uykuyu?
Neyleyim eşsiz kalmayı?
Yalnızlık duvarı içinde yaşamayı neyleyim?

Kadeh kaldırmadan dostlara.
Söz etmeden renkten, kuştan.
Bulutu sevmeden,
Eşe dosta yeşili övmeden,
Yalnız yaşamayı neyleyim?

O. YALÇIN

YARIDA KALAN OYUN

Başlamıştık

-Yarıda kaldı oyun-

Şeytanlar sevinçlerinden çılgın
Ağacın çiçeği donuk dalında
Asmaların olukları susuz
Bacalar dumanla sarhoş.
Başlamıştık

-Yarıda kaldı oyun-

Miğdelerin düşünde ekmek
Ellerinkinde para.
Tutkuları tek tek kopardı dişler.
Başlamıştık

-Perdeyi kapadılar-

Yarıda kaldı oyun.

Asena DORA

★

BİR SABAH UYANMAK

Dönüyorum bunlarda deniz diyorum iki yudumda bir mavi
Bunlarda sevgilerimiz serin suların yıkadığı
Ağaçlar olmasa diyorum evler olmasa
Evrende ikimizin anlamı daha dar olur daha kıt
Dönüyorum dudakları al al gözleri badem yeşili

Öpülesi elleri sonra ufak ayakları fildişi
Tutup başıma koyuyorum bir bir Tanrının hoş yarattığı
Tutup ellerinden evrenin ilk ışıklarına götürüyorum
Dallarda kuşların öttüğü üveyiklerin
Sonra ala ceylânların hoplaya zıplaya gezdiği

Sonra daha sevimli kılıyorum her şeyi bizden yana
Sen olmasan diyorum akşam sabah odalarda olmasan
Hiç bunca güzel olur mu duvardaki resimler
Senin gezinmenle güzel tabandaki halılar
Her şeyde senden bir parça var besbelli

Sonra iki yaprak düşüyor sapı yaş dalların bıraktığı
Tutup ona veriyorum sanki bütün yeşilliği veriyorum
Sanki bir sevgilerimiz var evrende taze iyi
Sanki bir biz varız Tanrının sevgiyle yarattığı
Dönüyorum bunlarda diyorum gelecek günlerimize övgü

Yaşar GÜNGÖR

★

KIPIRTILARDA SÜZÜLECEK BAKIŞLARIN İÇİN

Bütün darlıklarda seni bekliyeceğim
Çıkmazlarda düşünecek ellerim
Unutulmuş acıların ardınca
Siyah gecelerde sevineceğim.

Beklenmedik kapılar açılacak, serin ferah
Seviniler dolaşacak odalarda
Bir çağrı ki yaşamak için
Şen günler başlayacak yaşantılarda.

Türkülerde seni düşüneceğim oysaki
Yitik anılarda aydınlıklar büyüyecek
Sıcak kıpırtılarda parlamışsa gözlerin
Bakışların ellerime süzülecek.

Bütün inançlarda seni bulacağım
Güçsüzlükler sıyrılacak aldanışlardan
Darlıklarda başlayan umutlarla
Çıkmazlarda görüneceğim.

Aydın ARIN

★

SUSAN YETERSİZLİK

II

"Ağustosta konuştuklarımız
Kanlıcada kaldı
Şimdi bir yağmurlu Eylûl..."

Bu ışıksız karanlığında yaşamanın
Ne etsem senden kurtulamıyorum
Bir büyük yarı kalmışlık içinde
Susuyorum susuyorum

Nereye çeksem gitsem boş
Yollarım sana bağlı
Oysa yanında olmakla başlıyor
Bu korkunç sonsuzluk
Bakma öyle korkuyorum

Bir yön var eksik olan
Aramızdaki boşlukta
Önce kendi kendime yeniliyorum
Sonra sana

Gülme öyle baka baka gözlerime
Küçülüyorum
Konuş diyorsun
Dilimde değil
Susuyorum susuyorum

Ergin SANDER

★

SUSAN YETERSİZLİK

III

Belki kurtulacağım
Sevgim kine dönerse
Bu büyük savrulup gidişten
Ama sana karşı kin
Düşünemiyorum

Güz sokaklarında böyle kurtulamamış
Ufak çocuklar gibi ağlamaklı
Yürümek ağır ağır
Utanıyorum

. . .

Ben yetersizliğimi
Büyük susuşlara sakladım
Bir gün dönersen başladığımız yere
Sana anlatacağım

Ergin SANDER

AKŞAM OLUNCA

Hani akşamsafaları var ya
Yumuk yumuk, sönük sönük gözlerle
İple çekerler akşamları.
Akşam olunca açılırlar
Kırmızı kırmızı
Sarı sarı.

Akşam olunca benim de
Işıl ışıl yanar gözlerimin içi
Göklere çıkarım sevincimden
Çocuklar gibi.
Akşam olunca daha bir hoş olurum
Daha bir güzel görürüm insanları.

Akşam olunca ben
Daha mutlu
Daha umutlu
Daha şen.
Kuşlar gibi uçarı.
Akşam olunca dostlarım
Siz içeri ben dışarı.

M. İskender ÖZTURANLI

★

BİR KÜÇÜK KAVGA

Kocaman adam bir yumruk attı
Küçücük adamı vurdu yerlere
Benim canımın sıkıldığı
Seyircilere.

Kalbi kin motoru mu ne?
Vuruyordu kocaman adam
Baktım bir aralık cılız'a:
Kan!..

Görüyordunuz dövüyordu küçüğü
Sesi çıkmıyordu: cılız
Bir küçük kavga dediniz ama
İçinde hepimiz varız!

Mehmet H. SOLAK

KANATLI SARHOŞ

Bir kuş kurtuldu uçmaktan, dünya habersiz
Bir kuş öldü.
Bir güneş doğdu derken uslu güzel,
Kadehin renklendi sarhoşum biraz ağaç, biraz da
Dünya döndü.

Akşamın inmesi yakın dağlardan yeraltına
Kalbin ıslak incilerle süslü,
Kuş kadehine düştü sarhoşum
Dünya döndü.

Güneş doğdu, ellerin keskin parlak
Biraz kan baş dönmesi biraz deniz,
Bir kuş öldü
Sen kanatlı sarhoş
Dünya döndü.

Spiro K. KOSTOF

★

İNCE AĞRI

Ölü derisi gibi gecelerde, uzak
Hayalin var ya her şey var.
Solmuş çiçekler canlanır yalnızlığımda.

Bir acı hâtıra yükselir derinden, sinsi.
Düşünürüm
Kitaplar okurum uzun ve bıkkın,
Dinmez.

Atlamak gerekirdi bazı şeyleri
Ve unutmak.
Kapanmış yaraların ince ağrısı
Belki artık duyulmaz
Belki yeniden başlanırdı,
Bir küçük kız kadar çekingen, sevgilere.

Mehmet AJLAN

ÇAĞRI

Rüzgâr ol dol odama
Işık ol çalışma gücüm ışısın
İstersen güneş ol kavur beni sıcaklığınca
Yitik geceler sonu
Bulut ol gökte
Yığın yığın
Oynak türküler gibi gel
Kapımı açık bulursun
Gel diyorum gel
Gelmiyorsun
Duy beni diyorum duy
Duymuyorsun.
Öylesine inatcısın ki
Tüm yıldızlar arasından
İstersen yaşanılmamış
Bir evren seçelim kendimize
Ölümsüz olsun hayatımız
Kaldırımsız bir gök uzansın
Yanıbaşımızdan
Umutlar sonsuzluğunca
Dinlenmek için gölgesinde
İstemem çıkmasın tek ağaç yolumuza
Yeter ki sen ol yanımda
Sen bulutsun gözümde
Ağaçsın gölgesinde dinlendiğim
Güneşsin
Dudaklarımı yakan sıcaklığınca
Susun içimdeki yangını söndürecek
Gel diyorum gel
Gelmiyorsun
Duy beni diyorum duy
Duymuyorsun.

Abdulah Edip ÇİTÇİ

AŞKIMIN KİTABINA ÖNSÖZ

Ter ve kan kokan topraklarda ancak seni bulurdum
Sen esmer çocuğu Anadolumun.

Günlerimiz vardı güneş altında tatlı geçen
Toprak denizdi ürünler sandal
Saban kazma küreklerimiz.

İşte ilk sayfaları beni söyleyen defterimin
Defterimde akşamlar vardır
Akşamlarda sen ve ben:

"Her akşam Kayacığa tırmanmaktan yorulmazdık
Eli elimde ve adımlarınca adımlarım
Bu adımların sesinden ben anlarım.

Birgc duygularla akşamı dinlerdik
Sarhoş renkli akşamın altında kalırdı sürü sesleri

Rüzgâr birge duygularımızla uçardı
Titrerdik. Bana bakardı derin derin.
Bakışlarında parıldayan dilsiz hazla ürperirdim.

Bizi unutmayan birşey vardı nerde olsa bulurdu
Bir acı böyle her akşam
Suramızda kanatlanır dururdu.

Şimdi o
Yüreğimde ıslak ve ayık
Ayrılık.

Madem ki amansız ve apansız ecel de vardır
Yaşamağa başlayınca madem ki herşey allak bullak olur
Verin bir yudum son suyumu
Kanatayım bir fırçayla sarhoş akşam tablosunu.

Yaşamağa başlayınca esmerim
Nefesim kesilmez mi böyle akşamlarda
Böyle akşamlarda neler yapılmaz
Böyle akşamlarda boş oturulmaz."

Özdoğan AKTAR

LİSELİ KIZIN HİKÂYESİ

I

Benim de bir zamanlar sevdiğim vardı
Beyaz yakalıklı liseli bir kız.
Bağlarda, bahçelerde, yaylâlarda yeşeren
Al karanfiller gibiydi aşkımız...

Gülünce içimde rengârenk güzel
Güller açılırdı iri...
Hani bilirsiniz ya, yıldızsız, siyah
Geceler gibiydi gözleri...

Bir mermer çeşmeden akan su gibi
Geçip gidiyordu günlerimiz.
Biz bize yaşıyorduk kendi kaderimizi.
Bütün yaratıklardan habersiz.
Ve yuvada bekleşen, sabırsız, küçük
Serçe kuşları gibiydik ikimiz...

Gözleri konuşurdu susunca, mahzun
Seni seviyorum derdi.
Sevdadan, gurbetten, ölümden yana

İçli türküler söylerdi...
Üstelik bir ceylân gibi sebepsiz,
Ürkek halleri vardı.
Ayrılık deyince oturup sessiz,
Çocuklar gibi ağlardı...

Tam iki yıl dostlarım durmadan uzun
İçli mektuplar yazdık.
Bazan yanyana yürür, beraber otururduk
Ama konuşamazdık...

II

Ben görmedim ama, öyle diyorlar
Büyümüş şimdi liseli kız
Gelin olmuş...
Unuttum herşeyi diyormuş.
Ve rüyalarını artık nurtopu gibi
Sarışın çocukları süslüyormuş...

Görsem çocuklarını şimdi diyorum
Bakamam yüzlerine çaresiz...
Bana bakar çocuklar sessiz...
Çocukları gözlerinden tanırım.
Biliyorum hiçbirşey bilmezler ama
Bakamam, utanırım...

Yavuz Bülent BAKİLER

★

ALACA

-Muğla'dan Fethiye'ye

Bir kuş gördüm tepelerde alaca
Kuş değil mi kuşun aklı havada
Bir kız gördüm ovalarda sarıca
Kız bilir mi sarı nedir al ne
Bir yaz geçer göğümüzden delice
Yer gök alaca
Yer gök alaca kızanlar yandık
Olanca alacayı giydik kuşandık
Yaşadık bunca yıl Fethiyemiz sağ
Balık pulun alaca
Neylesem de balık seni eylesem
Ay-aydınlık iskelede
Sazımız var türkümüz var söylesem
Güz yağmuru gibi zorba
Babadağı bağlasam
Gel Babadağ gel tutalım
Sen bir uçtan ben bir uçtan
Pazarlık görsün âlem
Daha gök varsa uzan
Daha yer varsa öleyim
Bir alaca örtmesinler üstüme gam değil
Anam avradım gibi bak yüzüme

Mes'ut SAVRAN

NE GÜZEL

Ne güzel uyanmak gün ışıyınca
El yüz yıkamak soğuk suyla
Giyinmek çabuk çabuk
Oturup yemek ne varsa
Çay içmek kan kırmızı
Burcu burcu kokan bir çay
Sonra veda edip evdekilere
Sokağa çıkmak bu kış günü
İşe gitmek sevine sevine
Yeni ve taze bir güçle
Kapılmak günün olaylarına
Didinip uğraşmak gün boyu
Ter dökmek yorulmak
Göğüs germek haksızlıklara
Yuvaya dönmek akşam
Kol bacak sızlaya sızlaya
Şöyle böyle geceyi etmek
Sonra yatıp uyumak mışıl mışıl
Ve ne güzel uyanmak yeniden
Gün ışıyınca

Nesimi ESKİN

★

GÜN IŞIĞI ALTINDA

İyiysen, iyiyim deme.. senden nice iyiler vardır, bilemezsin.. onlar da bilmezler.
Seviliyorsan, seviliyorum deme.. senden daha çok sevilenler vardır, bilemezsin.. onlar da bilmezler.
Zenginsen, zenginim deme.. Senden nice nice zenginler vardır, bilemezsin.. kimse de bilmez.
Mes'utsan, bu her halinden bellidir.. dilini daha faydalı şeyler için sakla.. saadetini pazara çıkarma.
İnsansan, adaletten ayrılma.. insan olduğunu bilsinler.. saklayanlardan olma.
Cömert, çalışkan, merhametli ol.. fakat daima kuvvetli.. kapını açık tut, bilmesinler.

Yolunda bir çok körlere, sağırlara, yanlış anlayanlara.. köpeklere, kedilere rastlıyacaksın, uyanık ol..
Kuş cıvıltıları arasında anırmalar da duyarsan, şaşma...
Onların hepsi de özürlüdür.. sen insanlığına sarıl.. bilmeyenler bilmesin.
Gün ışığı altında hayat güzeldir.. gecesi de.. yıldızları da.. karıncası da vazgeçilmez.
Sancıları.. acıları.. ateşleri de olacaktır hayatımızın.. insanca tahammül gerek hepsine.
İyiysen, seviliyorsan, kardeşlerinin saadetiyle zenginsen..
Yolunun her adımında bir TAÇ, bir kucak gül uzanacaktır sana..
Gün ışığı altında, İNSANCA.

Tarık ORHAN

★

IŞIĞA ÇAĞRI

I

Sarktım yarı belime kadar
Korkunç diyordunuz bu senin yaptığın korkunç
Hiç aldırmıyordum susuzdum içime od düşmüştü bir kere
El değmedik yönlere uzanacaktım
Koyverdim kendimi usulca

Siz hep aynı düşlerle demlenirsiniz
Oysa birlikte tüketmeliydik bütün yolları
Yeniden sarkmalıydık hep yeniden
Korkunç asıl sizin yaşamanızdı
Böyle esintisiz durgun

Bir gün çıkıp gelseniz
Öyle yalnızım ki öyle özlüyorum ki
Ardım kara benim önüm ak
Keşke gözlerimi size verseydim

Tekin GÖNENÇ

Biz üç kişiyiz - cumartesi,
Ben, Doktor Semih, Allahsız Kâni.
Kemeraltı soluk soluğa
Alından-mavisinden belli.

Merhabanın bini bir para,
Tuttuk içerlere yürüdük.
Bir atkuyruklu salındı geçti,
Üçümüz üç yerden öldük.

Bir günlük-güneşlik sormayın,
Vitrinleri donatmışlar, şarkılar,
Müjdeci mi geldi - n'oluyoruz,
Yoksa bayram mı var?

Karakolun köşesinden Barbara çıktı,
Barbara'yı böyle güzel bilmezdik,
Sarılar giymiş, yakıştırmış - hoşumuza gitti,
Aferin orospuya, dedik.

Oya'lar, Erol'lar, Ayşe'ler, Can'lar,
Bir şu Leylâ kimseyle gezmez.
Hangi akla hizmet eder anlamam,
Vallahi kızım, kitaba uymaz.

Bugün bütün kadınlar güzel,
Ya da ben tümden sevdalandım.
Mayk'ı gördük, o da sevdalıymış,
Erimiş, kurumuş, kopacak sandım.

Çıkmış karşıdan Raif,
Bir elinde kitaplar, bir elinde sigara
Sigaraya da mı başladın ulan,
. . .

Derken akşam oldu, ışıklar yandı,
İskeleden karşılar pembe-beyaz.
Bahardır, genciz, sevmek hakkımız,
Ortalıkta meltem, incecik ayaz.

Durup durup içlendik üçümüz,
Ben, Doktor Semih, Allahsız Kâni.
Semih, tuh etti, denize tükürdü.
Tükürülür mü, İzmirin denizi, mas-mavi.

Arkadaşım, can kardeşim şu Semih,
Benim içim götürmez, kahroldum.
Ellerim büyüdü büyüdü utancımdan,
Koyacak yerler bulamadım.

Sen başka insansın Semih, incesin,
Ama meselâ hergelenin biri şu Kâni.
Lâfını kantara vur, öyle konuş;
Şu maviye de tükürülür mü yâni?

Doktorla Kâni kös kös düşünür,
Yapmayın, etmeyin, dedim, cumartesidir.
Dikmişler gözlerini uzak yerlere,
Arpacı kumruları misâli.

Uzanmış limanda gemiler, mavnalar
Akşamın alacasında rıhtım.
Aklıma bir şeytanlık geldi, içime gülmek,
Bizim enayileri dürttüm.

Eğildim kulaklarına fıs fıs ettim,
Aman bir sevindik bir sevindik,
Tutuştuk elele üçümüz,
Tepecik otobüsüne bindik.

Dinçer SÜMER

YIKIK SALI

Kalır ellerde soğukluğu
Sevgilere uzanırız apansız...
Sonra kazma, sonra kürek, sonra toprak, sonra taş.
Sonra şekilsiz aydınlıklar sırıtır gecelerimizde
Ve hep aynı saatlerde vurulur kapılarımız.

Sonra dik üçgenlerde ısınır suyumuz,
Sonra arılar konar kulaklarımıza ikide bir.
Ve küçük kör kuyularda karıncalar
Bir yanları ekin doludur bir yanları bahar.

Ruşen HAKKI

SARKIK YAŞAMAK

-Bu bir parça güneş
Bu cimcik kadar gökyüzü...-

Salt sokaklara döküldü gençliğimiz.
Bir yanıp bir söndükçe ışıklar
Kadınlar gelip geçtikçe anladık yaşamayı.

Atlarla arabalarla düştük yollara
Sözde yaşamak sözde karın tokluğu... hadi be
Nerden baksan bir avuç toprak.
İşte insan. İşte öküz. İşte yaba.

Bu eller senin de ellerin
Bu surat sabahın beşinde beş karış.
Bu yal gibi çorba bu oldum olası ekmek
Ve bu savaş gelecek günler içinse ne denir?..

Ruşen HAKKI

★

YİTİK

Bir alaca örtüdür dağlarda yalnızlık
Geceleyin
Sürekli yankılanır zamanın uğul-uğul şarkısı
Koyacak yer bulamadım ellerimi bu ne ki

Fırlatıp atamadığım sülüksü yapışkan şey
Duyguların çırıl-çıplak soyunduğu gereksiz saatlerde
Ölüm mü
Duvarların kuytu sessizliğinde sırıtan
Anısı çığlık sesleriyle üşüş-üşüş bir kaskatılık
Bir ağır uyku sonrası kupkuru yüzlerde şaklayan
Ölüm mü

Tut al
Cennet bahçelerinden getirilmiş bir meyve değil
Mayhoş bir tat yok ama süzülen sularında
Kapa gözlerini yazık
Bu keskin uğultu niye
Bu taş niye soğuk buz gibi

Var git ben karışmam
Bir karınca yılı ötede yüz adımlık
Gidebilirsen
Gün ağaranadek evren senin
Ve sonra
Yum gözlerini yazık.

Sıtkı Salih GÖR

★

ÖTEKİ GÜNLERİMİZE ÇAĞRI

Sonra o ışıklı gemilerin şarkıları başlıyacak usuldan
O senin benim görmediğimiz kıyıların denizlerin
Hani o tayfaların dayanıpta küpeştelere anlattıkları
Hani o yıldızlı gecelerde armonik çalarlarken
Bir gelin muştusu gibi ilettikleri akşamlardan

Sonra o dalgaların getirdiği meduzlar ala balıklar
Sonra o denizdiplerinin havaya çizilen görüntülerinden
Sana evler yapacağım hasır şapkalar öreceğim
Durup akşamları beraber seyredeceğiz el ele yakın
O ışıltılı deniz yüzlerini o mavileri morları kıyımızdan

Nice ada kuşlarının şakıdığı dallardaki yeşillerden
Nice akşamların gün batısı esen yellerine eşit
Verip saçının tellerini sonra maceramızı ikimizin
Yıllarca söylenecek şehirlerde evlerde kahvelerde
Her gemi kalkışında o adını bilmediğim limanlardan

Yaşar GÜNGÖR

BİNGÖL GÜZELLEMESİ

Bingöl'ü görmeden cancağazım
Bingöl'ü duymak ateşçe kutsal
Seni duymak seni duymak
Bilmeden tanımadan öte.

Bir horoz bilirim geceye karşı
Ağaran karanlıklarda daha gür
Sabahı aşka boyar mavi mavi
Bilmeden tanımadan öte.

Dinse dinse kırk ikindi
İçimden dışımı göreceğim
Çok değil cancağazım çok değil
Bilmeden tanımadan öte.

Aramızda hat yok tren işlemez
Aramızdaki hat bir sevgi bağı
Sevgi trenleri çıksa sevgi trenleri çıksa
Bilmeden tanımadan öte.

Beşir DİRİKOLU

★

SONBAHAR

Bir gece düşün şimdi sonbahardan
Yağmurlar daha başlamamış olsun
Bir tek koy bunca çift arasına
Yalnızlığımı anlıyor musun?.

Tut ki otobüs duraklarında ağlıyorum
Tırnaklarımı yiyorum hıncımdan
Tut ki geceler bir hançer gibi saplanıyor bağrıma
Bir hançer gibi utanmadan..

Ben âsiyim, isyânkârım yaşamalar arasında
Mutluluğun inadına yumuyorum gözlerimi
Susmuşsam, dayanıyorsam, katlanıyorsam erkekçe
Anla biraz
Biraz duy beni..

Bu kahbece terkediliş yok mu
Ellerinin kurtuluşu yok mu ellerimden
Gözlerin gözlerime yabancı bakmıyor mu
Ölüyor kalbim kendiliğinden..

Artık bu şarkıyı hatırlama
Bu şehri, bu sokakları aklından çıkar
Yaprak dökümü demişler adına
Bu da bir çeşit sonbahar..

Bir gece düşün şimdi sonbahardan
Uğultulu, soğuk ve yoksul
Bir adam düşün parklarda sabahlıyan..

Erdoğan ÇOKDURU

★

BİLEMEZSİN

Acıdır,
Sana tattırmadı mı şiirlerim
Ne günler geçirdim uzakta.
Çok çektim ayrılıktan çok
İçli dışlı oldum acılarıyla.

Gurbettir,
Çıkmadın bilemezsin
Efkâr yüklüdür akşamları
Elden ayrı bir sızıdır
Aşk ağırlığınca sarar insanı.

Akşamdır,
Güneş düşer dağların ardına
Ateşi yükselir aşıkların
Dostlarım giderler evlerine
Önünde tek kalırım karanlıkların.

İçkidir,
Aşka ilâçtır gurbette
Masama yaklaşan bulut olursun
Gelirsin adım adım - yudum yudum
Tutacağım sırada kurtulursun.

Gecedir,
Başımı eve taşır ayaklarım
Neyleyeyim hep aynı yere bakan resmi
Öpemezsin: Ah seni.. içmişsin, diye gülerek
Yapamazsın bir isteğimi.

Özlemdir,
Muhtaç olurum gelemezsin
Başım dizlerine saçlarım ellerine
Öyle bir alışmış ki
Bilemezsin.

Mustafa KARACAOĞLU

★

İNSANCA

Bir bulut görürsün yücede
Küçük inceden ince
Sorarsın hangi rüzgâr
Unu böyle unutmuş

Bir toprak görürsün kıraçta
Her yanı kupkuru taş gibi katı
Belki de yıllardır yeşile hasret
Sorarsın hangi tanrı
Onu böyle unutmuş

Bir insan görürsün bir yerde
Gözleri buğulu yalnız
Belli ki derdi var yüreğini titreten
Sorarsın sevgi neden
Böyle insafsız

Bir dünya bilirsin boşlukta
Kaygusuz sessizce döner
Üstünde evler şehirler
Sorarsın hangi düzen
Böyle kurulu

Kendini bildin bileli sen
İnsanlar dostca düşmanca
Kendini bildin bileli sen her şey özlemli
Kendini bildin bileli bir yanın olumsuz
Sorarsın neden sonsuz
Sanki dualar

Bir bulut görürsün yücede
Küçüktür beyazdır incedir
İçinde yıllar öncesi yıllar sonrası
Sorarsın ölümsüzlüğü nerde nasıl
Bulut dağılıverir

Mete ŞAMİLGİL

AŞK MEKTUBU

I

Doyurmuyor ki sokaklar
Çekilir şey değil yalnızlık
Odamda garip bir hal var

Mutlu düşlerin zorladığı
Narlar ayvalar çiçekte
Bitti güzün uzaklığı

Aşk açlığından artık
Temiz doyumlara kurtar
Kapım ardına kadar açık

II

Usul usul düşeceksin
Limonlar sararırken
Yağmurlar başlayacak

Aşk öncesi böyle olur insan
Sevgi hüzün karışır biribirine

III

Vakit akşam
Mektuba başlıyacaktım
Şarkılar bırakmadı

Ağaçtan kuştan yıldızdan ayrı
Dünyada bir şeye bağlanmak
Parlatıyor ufukları

IV

Ne yapsam avunamıyorum
Gittikçe çoğalıyor acılar
Eşyalarım seni anlatıyor
Kilimler yastıklar kitaplar

Nöbet geçer diyorlar
Hastayım bu şehirde
Güneyden esiyor rüzgâr
Resmin ellerimde

M. Celâl ERTUĞAY

★

BENİ DİNLEYİN BİRAZ

I

Git acı kaderim git uzaklara
Toz-pembe hayaller ötelerde uçun
Bayramını davullarla yapacağım
Sizlerden kurtuluşun.

Ne olur hemen bırakın yakamı
İçimde buruk sancısı tedirginliğin
Bana acıyorsanız eğer
Hayatımdan çekilin.

Alın yazım ışıl ışıl olsun istemez miyim
Kim istemez ak alnı öpülsün mutluluğun
Bir muştu getirmediğiniz için
Sizleri de sevmiyorum güvercinler sizleri de
Yöremin dışında durun.

Umursadığınız yok sözlerimi bakıyorum da
Acı kaderim toz-pembe hayaller istemiyorum sizi
Ne olursa olsun bir daha görmiyeceğim
Kapımdan içeri girdiğinizi.

II

Gidin sevmediklerim gidin uzaklara
Yeter bunca kahrınız
Kaşlarıma bir kucak bulut oturdu
Artık yaklaşmayınız.

K. Aydın ERDEM

★

GARİP

Akşam olmuşsa
Kararmışsa sokaklar
Hafiften bir yağmur yağıyorsa

Hele kimsen yoksa

Âkil AKSAN

★

ANLATAMAM

Yanındayken anlatamam
İçim sığmaz içime
Yanımda sen varsın diye

Ayrıyken anlatamam
İçim sığmaz içime
Yanımda sen yoksun diye

Âkil AKSAN

KANUNLAR VE İNSANLAR

"Ben kuralların dışında"
"Yaşamanın içindeki serseri"
"Merhaba!.."

I

Duygularımın anaforunda fır dönüyor düşüncem
Islak bir karanlığa gömüldüm artık umutlar söndü bir bir
Pırıltısına bakma tutkularımın hepsi gölge olacak
Son kozumu oynuyorum zamanın masasında
Belki de benim olan hiç bir şey kalmıyacak.

Yitirmedim ama en güzel duygumu daha
Arama boşuna günlerin çöplüğünde
Suç hiç kimsenin değil anla artık, suç kimsenin değil
Kalmışsa kirlenmemiş, ışıltılı bir umut
Akşamların simsiyah gülüşünde.

II

Hani yüzyıllık şaraptı günahın dudakları
Öptüm öldüresiye ama hâlâ ayık yaşıyorum
Işıkların tepsisinde güneşi getirin öyleyse bana
Bundan böyle herşeyi sana bırakacağım
Artık kutlu bir aydınlığa karışıyorum
Bütün karanlıkları unutacağım.

Kısık bir lâmbaydı bugüne dek düşüncelerim
Titrek gölgeler dolaşırdı yalnızlığımın duvarında
Susadığında avuçlarımdan erkekliğimi içerdin
Ama suç kimsenin değildi anlamazdın, suç kimsenin değildi
Bir sıcaklık olurdun arzunun soluğunda
İnlerdin.

III

Şimdi özlemi büyük zamandan ayrılmak var
Ya beni saran duyguların kaçınılmaz dalgası
Rıhtımları dinledin mi hiç geceleri - Ha?..
Susuşuna bakma öyleyse taşın
Düşün!.. Belki yaşanmamış kaskatı bir arzudur
Belki de unutan bir kadın kahkahası

. . . . . .
Sonra... Sonra ben'de herkes gibi bilmeden yaşadımsa
Niçin yaşadığımı
Unutma ki bu gerçek bir kanundur
İnsanların kaderi üzerine yazılmış
Anladın mı?

Oben GÜNEY

★

KIŞ GECESİNDE YILDIZLAR

Uzun olur beyaz kış geceleri,
Kar yağar tutam tutam.
Ah nasıl unutam, nasıl unutam!
Hâtıralarım yağar bulutlardan.
Bulutlar gibi, gözlerin

Ve rüzgâr süzülür geçer tenimden.
Rüzgârdan değil titreyişim.
Ah ellerin geçer gözlerimden.
Çürük yıldızları tutan ellerin,
Gecelerimi yutan ellerin geçer.

Güvercinler konar pencereme,
Dudağın, güvercin kanı dudağın.
Kanat vuruşunu duyamadığın
Güvercinler konar pencereme.

Güvercin misâli düşüncelerim,
Uçtu karanlıklara, karanlıklara.
Ve bir yıldız düştü gökyüzünden
Sabaha susaya ntopraklara.

Erdoğan ALKAN

BENİM DÜNYAM

Milyonla dudakta kilit
Milyonla yürekte umutsuzluk
Açık kapıların ardı gece
Karanlık gecelerde yitik yıldızlar

Bir kalem alacağım elime
Bir resim yapacağım özene bezene
Mutlu sarhoşlukların mutlu ayıklığı diyeceğim.
Bir sarışın kız çizeceğim
Gözleri inadına güleç
Takıp koluma gezeceğim.

Bir insan resmi çizeceğim
Salıvereceğim mutlu yollara
İstanbul - Kayseri - Ankara
Adımlarında bir şiirin vezni
Dudaklarında sigara.

Bir memleket çizeceğim
Gemileri, trenleri gitmiyecek
Bir lûgât yazacağım yeniden
AYRILIK yer etmiyecek...

Bir ıskarpel alacağım elime
Bir mermer, bir çekiç
Bir yürek yapacağım aşka yabancı
Bir yürek;
Çılgınca vurmayacak
Avutulmaz acılarla olur-olmaz
Burkulmıyacak.

Bir bahar göverecek yeşilden
Kalkıp, traş olup, giyineceğim
Çizdiklerimi bir köşeye fırlatıp
Radyonun düğmesini bükeceğim
Ayrılık üstüne gurbet üstüne
Bütün şarkıları dinliyeceğim.

Polat KARACAOĞLU

ÖNCE YASEMİNLER
SONRA BÜTÜN ÇİÇEKLER

Yaseminler yaz sabahlarında
Sıcak dost elleri mi unuttuğunuz
Sevinç midir, yaş mıdır
O yüzlerinizde parıldıyan
Uzak ormanlar mı yurdunuz

Benim yahut başkasının bahçesi
Bir kırık saksı değil mi sevdiğiniz
Süt beyaz yaşamanız içinde kaygulu
Buğulu ormanların hasreti bekleşir
Onlar ki çocukça özlediğiniz

Hemen şuracıkta diyorum
Sayıp döksem çiçeklerin isimlerini
Cıvıl cıvıl kardeşliğimiz başlasa
Benim bahçem benim kalbimdir vurdunuz
Bendedir aradığınız sevgi çiçekler
Bende o dost eller unuttuğunuz

Yücel YALÇIN

★

YİTİK SEVDA

Ne zaman seni düşünsem
Benzese biri sana
Delisi tutar sevdanın
Başımı taşlara vurasım gelir
Akşamları perdelerin getirir gözlerime

Bu son dediğin gün
Maçka tramvayları yine tıklım tıklım dolu olacak
Ben bir şebeke isteyip
Nişantaşından geçemiycceğim
Harbiye çocuk bahçesinde seni bekleyip
Gözlerini bir daha göremiyeceğim

Deli avuntuları bunlar
Yaşaman anlamını kaybetmiş bir kez
Sevdanın deyimi kalmamış dudaklarımda
Kalbimin tümü kalmamış
Paramparça düşmüş el-ayağa
Artık kalbimi kimselere verememe

Kader desem
Körolasın kader desem
Olmaz kaderin bunca kötüsü
Sonra
Olanlardan sonra seslense
Af dilesem
Yahut ellerini tutup gözünün içine tükürsem
Kıpırdanmaz aşkın ölüsü

Dimdik duruyorum
Başım gövdemin en güzel manzarası
Ağaçlarla eşit canlılığım
Yalan değil ki
Bende kalmamış duygunun bir parçası

A. Necmettin ÇANGA

★

TANRILARA DOĞRU

Büyük büyük soluyordu kulaklarda bir deniz
Üç kişiydiler ıslak yosunlu kayalarda
Bir canım üçgen'di bulundukları yerey
O canım üçgen içre üç apayrı acun
Üç apayrı kulak üç apayrı gözdü bu
Bir mutlu düzen arıyordu suskulu gerçeklerde
Susku ama ne susku gerçek ama ne gerçek
Dedim ya üç kişiydiler üç apayrı kişi

Bir büyük boşluk vardı üç apayrı yürekte

Bir büyük boşluk vardı üç apayrı yürekte
İlintisiz taşlar üzre bir koskocaman Evren
Karanlık mağaralar fındık kadar gözlerde
Neyin nesi kimin fesi bu gökyüzünün boyası
Su toprak ve gökyüzünün arasında
Susuz topraksız ve havasız yaşantılar
Kim ola ki çorbaları usanmadan ısıtan
Kim ola ki gökyüzünü ıpıl ıpıl ışıtan

Düşündükçe büyüyordu geceler gündüzlerde

Düşündükçe büyüyordu geceler gündüzlerde
Uzaklarda kalmıştı şarkısı büyük şehrin
Hep iç-içe girmişti trafik lâmbaları
Ama düzen o düzen ama sarkı o şarkı
İyilik kötülüğe yıldızlar kadar uzak
Çirkinler güzelliği çekiştirirken
Zayıflar güçlü düşler peşinde yine
Dostsuz çemberde kumar alabildiğine

Siz oradaydınız onlar oradaydılar

Siz oradaydınız onlar oradaydılar
Kalburla su taşıdılar umutlu sabahlara
Deniz tükenmez değil mi tükendi gelin bakın
Balıklar kıkır kıkır gülerken bu çabaya
Bütün o bildiğiniz duyumların dışında
Bir ışıklı çağrı ile doluverdi ki Acun
Kesildi kara soluğu o koskocaman suyun
Gözlerini kırpıştırdı ateşli gökyüzleri

Ve birden bir gizlemle doğruluyordu sular

Ve birden bir gizlemle doğruluyordu sular
Açılıyordu büyüyordu yaklaşıyordu deniz
Açılıyordu büyüyordu uzaklaşıyordu gözler
Üç apayrı noktayı gösteriyordu üç parmak
Üç apayrı yerde üç apayrı tanrı
Silkinip kalkıvermişti yerden yokluk yaşamak
Artık yasak bahçelere basamak basamak
İnip şarap içmek gül koklamak işmiydi

A. Turan AYYILDIZ

ANLATAMADIĞIM

Hep geceleri geliyorsun aklıma
Ufuklar çepçevre karardığı zaman.
Bilsen nasıl çarpıyor kalbim,
Nasıl, anlatamam.

Sen karanlık geceleri severdin
Simsiyah bakışların vardı.
Sonra "elveda" dedin bir gün
Bütün ümitlerim karardı.

Gece yıldızlarda seni görüyorum,
Samanyolunda sen varsın.
Beyazlar giyinmişsin gelinim
Erişilmeyen bir baharsın..

Ya ben, bu kış ülkesinde perişan..
Bahçelerde ne çiçek, ne beklenen sevgililer.
Sonsuz karanlığındayım evrenin
Bu kâbus ne zaman dağılıp, gider?

Sende arıyorum aşkı, baharı.
Bir ışık gibi doldun içime, unutamadığım.
Bütün düşüncelerim seninledir
Anlatmak isteyip te anlatamadığım..

Siyami ÖZEL

BANA ANILARIMI VERİN BULUTLAR

Kat-kat bulutların üstünde yatar anılarım
Bulutlar
Gezginci bulutlar

Yağmur yağmadığı zamanlar değilimdir böyle ben
Ne bulutları ararım
Ne çocukları
İlle yağmur yağdığı zamanlar
Bir hal olur bana
Kararır - kararır gökyüzü
Tedirgin olur sıkılırım

Gün-gün değişir şu insan
Mevsim gibi ay gibi
Bir bakarsın umut
Bir bakarsın yitik
Verin bana anılarımı

Hayrettin UYSAL

★

S A K L A M B A Ç

"Armut dersem çık,
"Elma dersem çıkma"
Sesler geliyor kulağıma.

Aylar geçti, yıllar doldu ardımda,
Hâlâ ebeyim,
Bu saklambaç oyununda;
Birisini arar gibiyim.

"Armut dersem çık,
"Elma dersem çıkma,
"Elma, elma, elma..."

Gültekin YAZGAN

KOMPLEKS

Ağlama yavrucuğum,
İçini çekip bu sabah vakti
Acıkmışsın da haberin yok
Güneşin bu kavurucu sıcağında.

Ağlama yavrucuğum,
Kolu kopuk bebeğine
Güzel elbiseler dikememek
Senin kusurun değil.

Ağlama, gözyaşların yol olur
Bir ömür boyunda gideceğin.
İncir ağacının gölgesindeki sinekler gibi
Seni rahatsız eden.

Ağlama, kirlenmesin
Elbisen ki biraz uzun.
Biliyorum, sen, kat kat uçuşan
Kırmalı etekler istiyorsun.

Ağlama, her şeye güleceğin
Anlar gelecek gün batımına yakın.
O zaman kahkahanı sisliyecek
Şimdiki berrak gözyaşın.

Müfide TEREM

DAVET

Gün ışığına gidelim
Bırakıp asfaltta uzayan gölgemizi.
Varsın çevremizdeki körlük
Azar azar silinsin.
Sen,
Bıkmadan beklenen ümit,
Ömür boyu kanılmaz tasa
Benimsin.

Ne eksiğin var, söyle
Şair hayâlindeki yaratıktan?
İnanmak istemezsen
Eğil, güneşin düştüğü havza bak
Saltanatlar üstünde yerin.

Gün ışığına gidelim
Küçük gemilerin rüzgârlı küpeştesinde..
Başımızda doymazına mâvilik..
Koşalım, uçalım ötelere,
Gerçekler ardımızdan gelsin!
Sen,
Özlem tüten ülkü,
Yaşatan güc,
Ölüm kadar güzelsin.

Nesrin MÂVİ

KIRIK OYUNCAK

Bu şiir çocuklarda başladı önce
Kanayan sevinçlerin aklığı için
Bu şiir sarı fenerler altında unutulmalıydı
Unutulmadı..

Şimdi bütün çocuklar ağlar
Ağlama çocuk ağlama
Boncuk boncuk yaşlarla.
Mavi doğuda
Solgun bir ışık gözkapaklardadır.
Ninniler ağlatır..

Bir çocuk camdan yapmıştı onu
Binlerce renkli çizgiden
Ak güvercinlerin kanat rüzgârı
Ve kaybolmuş seslerden.
Öyle seviniyordu
Özene bezene yapmıştı onu..

Şimdi unuttu sevincini
Gözlerini açınca
Kırıldı..
Uyu çocuk uyu
Camlar buğulu..

Bu şiir çocuklarda başlamalı
Çocuklarda bitmeliydi
Ama bitmedi...

Coşkun GÖKÇAY

FİDELYA

Sana yıldızları getireceğim
Bir bir sayacağım avuçlarına,
Evren ışıksız kalacak gecelerce
Sen pırıl pırıl yanacaksın Fidelya.

Ne oldu nasıl oldu bilemiyeceksin
Bir gürültü kopacak aynalarda
Karıncalar yollarını şaşıracak
Eğri büğrü gidecek havada martı kuşları,
Tüm yaratıklar sarhoş olacak.

Göz gözü görmiyecek Fidelya
Çiçeklerin en güzeli sende boy atacak,
Başaklar en aziz suyu senden içecekler,
Düşlerinde seni görecek ağustos böcekleri
İnsanlar kurtlar kuşlar
Sana koşacaklar.

Bilirim, iyi kalplisindir Fidelya
İyi ve güzel adına neyin varsa
Cömertçe vereceksin,
Ve canlı cansız her şeyi başına toplayıp
Yepyeni bir Evrene hükmedeceksin.

Orhan ULUKAN

★

VARDIM KORDONBOYU'NA ANILAR HEY HEY DEDİ

—Tarık Dursun'a—

Sen vardın anılar vardı yöremde
Kordonboyu'ndaydım bir deli yağmur yağıyordu
Ayak uçlarımda kırık dökük yıldızlar
Ayak uçlarımda bir tutam gökyüzü vardı perişan
Nefes nefeseydim anılar kovalıyordu.

Şu Basmane yokmu şu kalleş şu kara şu rezil
Saat beşti tekmil sokaklar tütün kokuyordu
Saat beşti yirmi baş tutkularım sesleniyordu
Senin dudaklarınmıydı şuramda duyduğum
Alsancak bir hançerdi yüreğime iniyordu.

Şu yol Karşıyaka'ya gider bilirdim
Şu yol böyle şavksız değildi mayıs kokardı
Şu yol ucunda sen vardın mutluluğum vardı
Siz küçük adamlar siz şarkılar siz sevdalar
İmbat bir zamanlar neler fısıldardı.

Bir yanda İzmir vardı ötelerde sen vardın
Çaresizliğim vardı mutsuzluğum yalnızlığım
Kordonboyu'ndaydım bir deli yağmur yağıyordu
Senin dudaklarınmıydı şuramda duyduğum
Anılar hançer olmuş vuruyor vuruyordu.

Coşkun ZENGİN

★

YILDIZLARIN ÖLÜMÜ

Hey!.. Gökyüzüne çivilenmiş gece fenerleri
Cümlenizi selâmlarım
Kanlarımızın duygusuz aktığı uyku saatlerinde
Gözlerimizin aydınlığınıza kör kalması ne acı
Hey!. Sağır maviliğin gece tanrıları..

Gün ışığının cömert yaratıcılığında
Mavi türkülerle uyanır dünyamız
Bu toprak gece susar gündüz söyleşir
Yeşil ak kırmızı mor
Yedi renk üzerine çiçeklenir
Çil horozun gırtlağında yaşamak çığlığı
Çıra gibi tutuşur sabah güneşiyle
!Hey!. Gökyüzünün eski konukları, kül tutmaz ateşleri
Al şafaklarda boğulursunuz...

Yaşadığım dünyada her şey gecelerde tükeniyor
Ağaç kara kuş sessiz insan uykuludur
Yıldızlar... Gecelerde başlıyor mutluluğunuz
Hey!.. Siyah havaların ak güvercinleri
Akın maviliğe çırpının
Hürlüğün tadı uçmakta.
Hey!. Siyah gecelerin dev ateş böcekleri
Fukara yürekleri ısıtın...

Ben yüreğimin ılık ılık kanadığı nice gecelerde
Türkülerin en yanığını yıldızlara yakmışım
Yıldızlar... El kadar yüreğimi ayna tuttum sizlere
Düşün içine, gümüşlerin, yıkanın.
Bulutlar perdelemesinler varlığınızı, istemem
Bir bıçak gibi kıymasınlar umutlarımı.
Hey!. Gecelerde bayrak bayrak açan çiçekler
Salın tüm şavkınızı bağrıma
Sizlerden bir parça olarak yanayım
Ölümünüz mutlak olsa bile sabahlarda...

Sen, Akşam yıldızı,
Meyhanelerin erkenci müşterileri gibisin
Bir selâmla düşersin geceye
Sen, Sabah yıldızı
Ölüme ayak direyen mutlu ihtiyarlar örneği
Canını yitirmezsin şafakta
Ben ikinizi de seviyorum delice
Ömrün başlangıç ve bitim noktasında...

Ben bir şafak vakti doğmuşum
Ele-yüze bulaşan siyah bir gecede
Yıldızlara karşı olmak isterim
Yıldızlar vurmalı yiğit alnıma
Yıldızlar bayram etmeliler deli kanımda
Yıldızlarla sarmaş - dolaş uyumalıyım
Soğuk toprağın bana yorgan olacağı yitik dünyada...

Hey!. Sağır maviliğin gece tanrıları
Sesimi duyamazsınız ki
Neden gün ışığına kulsunuz kölesiniz
Neden aydınlık sabahlarda can verirsiniz
Yiğitseniz dirilmeyiniz bir daha
Tellim karanlık kalsın gökyüzü..

Doğmak ve ölmek bu kadar kolay olsaydı
Hey!. Sağır maviliğin gece tanrıları
Ben de sizler gibi siyah gecelerde çimlenirdim
Hey!. Mutlu maviliğin yalancı ölüleri
Elimde olsaydı ben de sizler gibi
Aydınlık sabahlarda can verirdim...

Ercan A. BELEN

★

B O Ş L U K

Bir büyük boşlukta bulduk kendimizi
Gözlerimizde merak,
Kalbimizde heyecanı yitirilmişliğin
İçimiz kan ağlıyarak.

Tutunamıyorduk bir yere
Herşey uzaktı bizden
Atılıvermiştik bir boşluğa
Habersizdik birbirimizden.

Bir büyük boşlukta bulduk kendimizi
Hepimizde heyecan
Gece gündüz yoktu artık
Belli değildi zaman...

Uğur ÖNAL

★

Ü Ç N O K T A

I

Biliniz ki bu akşam yıldızlar
Eskisi gibi parlamıyacaklar
Kara gölgelerin uzadığı bu sokakta
Yeni yepyeni bir ölü var
Bu akşam biz gerçeğin aynalarıyız
Hayallerin değil diyecek aynalar
Ve tren düdükleriyle Gövdesi canlı gözleri canlı bir ölüyü
Uzaklara taa uzaklara taşıyacak raylar

II

Bu akşam ipince bir hasır üzerinde
Şehvetten tir tir titreyecek bir genç kız
Bu akşam serin bir rüzgârla düşecek sarı yapraklar
Düşüşlerinde bir acı hız

Ve o bunlara bakıp bakıp gülecek içinden
O yeşil yapraklara karşı
— Yıllarca yıllarca sonra elinden kaçıp giden —
Son erkek rüyasını görecek
Acı bir titreme dolarak gövdesine ta derinlerden

III

Ve yıllar yılı sonra
İki yanlız insan artık parlamayan yıldızlarına bakarak
Neden birbirimizi istemedik sanki diyecekler
Neden

Can N. İREN

★

KURU RÜZGÂR

Tarlalar var içimde sürülmüş
Tarlalar var içimde bor.
Bu topraklar susuzluktan yırtılmış
Hani yağmur yağdıracaktınız bulutlar.
Sen sürdün bu soğuk mermileri namlulara
Hiçmi düşünmedin içimde yangın var.

Gökyüzünü gece yarılarından sonra severim
Ormanları sabaha karşı
Denizleri kendimden geçtiğim zaman.
Bu sabah ilk cemre toprağa düştü
Sen içime düştün parça parça.

Siz kavak ağaçları rüzgâra karşı
Yeter çırpındınız durdunuz
Siz kerpiç evler
Siz kaderi kalın insanlar
Siz kurtlar kuşlar yılanlar çıyanlar akrepler
Hepinizin kısmeti toprakta bölük-bölük
Bekleyin birazdan biter bu kasırga.

Hepiniz bendesiniz
Ben sizin aranızda
Boşlukta dönerim.
Sizi bu kuru rüzgâr
Beni bir dert sallar.

Arif COŞKUN

★

FİNGAL MAĞARASI

Ay ışıklarını donuk saçarken
Dalgalar kıyıya vurur damla damla.
Doğudan hafif bir rüzgâr esmektedir;
Dalgalar birden çekilir kayaların altına
Vakit günün güzel yarısı gecedir.
Suların çağıltısı doldururken bir boşluğu
Deniz kuvvetli kollara benzer,
Denizde bir erkek kokusu.
Bir baltayı sallıyan oduncu gibi
Geriden hız alıp hedefe vuruşu;
Suların denizaltı mağarasını dolduruşu
Geceyi bütünlüğüyle doyurur.

Attilâ BÜYÜKTUNCAY

AYRI

Ben hepinize yetişemem
Nohutu ıslat akşamdan
Kirlileri bastır nebileyim
Renklileri ayrı yıka

Şimdi bakıyorum da kızlara
İyi günlerimi düşünüyorum
Salatasız yemeğe mi oturdum
Öylece bırakıp mı kalktım

Ben de canım öyle demeyin
Yumruk kadar çocuktum
Bütün evin işi üstümdeydi
Gezmeğe de vakit bulurdum

Şimdi ben evdeyim yapıyorum
Doğru değil genç kız
Elini soğuk sudan sıcağa sokturmadım
Anne hep başında olmaz

Bir gün ayrılırlar da anlarlar
Kendimi düşündüğümden mi hayır
Bir gün ayrı ev açarlar bakarsın
Bir gün beni ayıplarlar

Doğan IŞIKSAÇAN

ZAMANIN ÖKSÜZÜ

Sizin oyuncaklarınız el değmedik
Pırıl pırıl, yeni.
Zamanı kendine oyuncak yapıp
Gününü gün edenler, siz.
Şımartılmış çocuklar gibisiniz.
Ben, üvey kardeşiniz.
Ben zamanın öksüzü
Kendince dertli kişi..
Oyuncaklarım kırık dökük bir anı
Gerilerde kalmış, yaşanmış hepsi.
Benim oyuncaklarım
Hoyratça eskittikleriniz.

Erdem ESEMEN

★

ISLAK DÜŞÜNCELER

Bir zamandı hatırlarım
Mevsim yağmurları saçlarında
Ipıslak düşünceler gibiydin.
Gözlerinde dört mevsimin rengi
Bakışlarında vadettiğin günler
Bulutlar uçardı kuş misali..
Yağmur yağardı saçlarına
Ipıslak düşünceler gibiydin.
Bir sabahtı..

O hülyaya dalan gözler
Yağmur yağmurdu içimde.
O sabah ne sen bahtiyardın,
Ne de bahçemizde bahar.
Saçlarına buğday rengi vurmuştu
Gözlerin yeşermişti topraktan.
Ayrılık şarkıları dilimizde
O sabah, ne sen bahtiyardın
Ne de ben.
Sen özlediğim mevsimlerin en güzeli
Senin şarkıların söylensin artık
Seninle kaybolan saadetler gelsin.
Sen o günkü kadar temiz
O günkü kadar güzelsin.
Hâlâ o şarkılar çalınır bilirim..
Alev alev yanaklarında güller.
Rüzgârlar eser Güneye doğru
Kaybolmuş mevsimler ötesinden.
Ben de bildiğin eski âşık
Senin baharında öleceğim.
Bir gün o tenha yollardan sana
Unutulmuş hatıralarla döneceğim.

İzzettin PESEN

★

DOKUZUNCU SENFONİ

Ben, sevgilerin türküsünü söyliyeceğim
Belki şimdi, belki başka bir zaman
Karanlık gönüllere ışık serpeceğim
Sevgilerle dolan bakışlarımdan...

Hayatı ben sevdireceğim gayri
Yaşama gücünü yitirmiş insanlara
Ana südü gibi duru ve ılık mısralarım
Derman olacak umutsuz kalanlara

Sevgisiz ve inançsız yaşıyanlara
Önce sevginin tadını öğretmeliyim
Boş ve karanlık kalmış gönüllere
İnançtan nurlu ağaçlar dikmeliyim

Sevgisiz yaşanmıyacağına inanmışım bir kere
İyi günlerin rüyasını görürüm
Umutlu ve aydın düşüncelerle uyanır
Çalışmadaki hazzı düşünürüm

Hepsinin derdini paylaşmaya hazırım
Ne kadar kederli varsa kâinatta
Sarmak ister onları kollarım
Sıcacıktan, kardeşce, dostca

Cümle dertliler arasında da olsam
Hayatı sevdiririm onlara
Dostlarım, yaşama sevincini bulacaksınız artık
En tatlı seslerle mısralarımda...

Aşkla, inançla bağlanıp hayata
Kederlerden silkininiz
Sımsıcak sevgilerle uzatıyorum ellerimi
Geliniz...

Asırlar ötesine varmalı sevgilerimiz
Örnek olmalı gelecek nesillere
Vaktiyle yaşanmıştı diye
Dillerde söylenmeli türkülerimiz...

Duyuyor, biliyor, inanıyorum ki
Yaşamak sevgilerle güzel
El ele tutuşup ilân edelim
"Aşk gelicek cümle eksikler biter..."

Sabri TANDOĞAN

KUŞLAR BÖCEKLER İNSANLAR

Uzak yaşamak insanlardan biraz
Bütün arzum bütün gücüm
Karışmak kuşlara böceklere
Daha güzel daha iyi
Yaşasın günüm

Benim balım yok
Arılarım var benim
Ateş böceklerim yol gösteren
En güzel kır şarkılarını söyler
Ağustos böceklerim

Siz duymazsınız görmezsiniz
Kuşlarla bir olurum
Sakallı bıyıklı
En taze baharı getirirler kırlangıçlar
Bazan leyleklerle giderim
Kanatlı

Bütün dertlerden sevgilerden uzağım
Artık ne kadın ne kız ne aşk
Ne para derdi ne ekmek
Dostu düşmanı şimdi anladım
Topunuz tüfeğiniz sizin olsun insanlar
Bir garip gönlüm
Bir, kuşlarım böceklerim var benim

Ataman ALTAN

K A Y I P

Aynalara bakıyorum,
ben değilim!
Ellerime bakıyorum..
benim değil!

Beyazdı benim ellerim;
kim aldı?
Ve neden
aynalar
yalancı?..

H. Rıdvan ÇONGUR

★

SESSİZ DÖNÜŞ

Uzaklardan dönüşüm öylesine sessiz olacak ki
Hiçbir şeyin farkına varmıyacaksın;
Bir akşam üstü, esen rüzgârla birlikte
Apansız odana dalacağım.

Gözlerin şaşkınlıktan büyük büyük açılacak,
Beni gördüğüne bir türlü inanamıyacaksın.
Bense, seni şaşırttığıma memnun,
Tatlı tatlı güleceğim.

Birbirimize ayrı geçen günlerden,
Sonsuz sevgimizden söz açacağız,
Ve sonra kalbimiz çarpa çarpa,
Önümüzdeki mutlu gelecekten.

Bütün bunlar olmıyacak biliyorum,
Biliyorum ki sen de yoksun.
Ama ne çıkar, varsın bu hayallerle
Sevgiden yoksun kalbim biraz avunsun.

Coşkun ARDA

ZEYTİN ÜSTÜNE

Kara zeytini kara somunla yiyoruz
İki adım ötemizde deniz duruyor,
Zeytinlerin güngörmüş kovuklarında
Bildik rüzgârlar uğulduyor.
Güneşte yanıyor zeytinlerin yaprakları
Bir yanıyor bir dönüyor.
Zeytin bu canımız ciğerimiz
İçimizde çiçekleniyor, içimizde büyüyor.
Yoldan arabalar kamyonlar geçiyor
Yemişlerin yaprakları tozlu tozlu
Zeytinim zeytinim kara zeytinim
Sarı çiçeklerine kurban olayım
Ufacık boyuna köle olayım
Çocuk çocuk ekmek ister aş ister
Kara somuna katık ederler seni
Varım yoğum iki baş ağacım var
İki baş ağacım topu topu.
Görmüş geçirmiş yiğit ağacım.

Yüksel ERKEKLİ

İÇİNDEKİLER:

Cahit Külebi	3	Subutay Karahasanoğlu	46
Sabahattin K. Aksal	4	Mehmet Salihoğlu	47
Ceyhun Atuf Kansu	4	Şemsettin Ünlü	48
Hasan Şimşek	6	Oktay Tuncer	50
Başaran .	7	Adnan Ardağı	51
Nahit Ulvi Akgün	8	Teoman Sarıkâhya	52
İlhan Demiraslan	9	H. Nevzat Uçkan	53
Oğuz Kâzım Atok	11	Zeki Kuruca .	54
Teoman Karahun	12	Mehmet Karabulut	55
Ümit Yaşar .	13	Kâmuran Özbir	57
Abdullah R. Ergüven	14	Mustafa Nahit Ramok	58
İlhan Geçer .	15	Engin Ünsal	59
Ali Püsküllüoğlu	16	Necati Dirén . .	60
Sabih Şendil .	17	M. T. Karamustafaoğlu	61
Vural Vahit Suiçmez	19	Yahya Benekay	61
Cevdet Atmaca	20	Gülşen Ergüden	62
Özker Yaşın	21	O. Yalçın	63
Mesut Tarcan	24	Asena Dora	64
Ercüment Uçarı	25	Yaşar Güngör	65
E. Faik Üstün	26	Aydın Arın	66
Muazzez Menemencioğlu	27	Ergin Sander	67
Türkân İldeniz	28	M. İskender Özturanlı	68
Feyzi Halıcı	30	Mehmet Solak	68
İbrahim Minnetoğlu	31	Spiro K. Kostof	69
Şahinkaya Dil	32	Mehmet Ajlan .	69
M. Sami Aşar	36	Abdullah Edip Çiftçi	70
Necdet Gürcan	37	Özdoğan Aktar	71
Hilmi Özgen	39	Y. Bülent Bakiler	72
Nihat Baha Bekteşbey	40	Mes'ut Savran	73
Ünal Boduroğlu	42	Nesimi Eskin	74
Cahit Obruk	43	Tarık Orhan	75
Câhid Alp	44	Tekin Gönenç	76
Ergun Evren	45	Dinçer Sümer	77

Ruşen Hakkı 78
Sıtkı Salih Gör 79
Yaşar Güngör 79
Beşir Dirikolu 80
Erdoğan Çokduru 80
Mustafa Karacaoğlu 81
Mete Şâmilgil 82
M. Celâl Ertuğay 84
K. Aydın Erdem 85
Âkil Aksan 86
Oben Güney 87
Erdoğan Alkan 88
Polat Karacaoğlu 88
Yücel Yalçın 90
A. Necmettin Çanga 91
A. Turan Ayyıldız 92
Siyami Özel 93
Hayrettin Uysal 94
Gültekin Yazgan 94
Müfide Terem 95
Nesrin Mâvi 96
Coşkun Gökçay 97
Orhan Ulukan 98
Coşkun Zengin 99
Ercan A. Belen 100
Uğur Önal 101
Can N. İran 101
Ârif Coşkun 102
Attilâ Büyüktuncay 103
Doğan Işıksaçan 104
Erdem Esemen 105
İzzettin Pesin 106
Sabri Tandoğan 107
Ataman Altan 108
H. Rıdvan Çongur 109
Coşkun Arda 109
Yüksel Erkekli 110

1 lira